

تالترین قاوه

کۆمه‌لیک له شیعری شاعیرانی هاوچه‌رخى تورکیا

وه‌رگێرانی له تورکییه‌وه

عه‌لى ده‌سمالی

کتیب: تالترین قاوه - کۆمه‌لیک له شیعری شاعیرانی هاوچه‌رخى تورکیا
وه‌رگێرانی له تورکییه‌وه: عه‌لى ده‌سمالی
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ٤٨٧
ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه و به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م
هه‌له‌گری: شېرزاد فه‌قی ئیسماعیل
سه‌ریه‌رشتیی چاپ: ئاوپه‌حمانی حاجی مه‌حموود
چاپی به‌که‌م، هه‌ولێر- ٢٠٠٦
له کتیبخانه‌ی گشتیی هه‌ولێر ژماره (٦٩٨) ی سالی ٢٠٠٦ ی دراوه‌تی

پیشه کی

روانینی من وهکو نووسهر و وهرگیتیریکی کورد، بۆ ئەدەب و وێژە گەلانی جیهان، وهک روانینی هه‌موو کوردیکی تر، هه‌ولیکه بۆ ناسین، بۆ تیتگه‌یشتن، بۆ دیتنی سیمای که‌سیکی تر و بینان به‌گولیکێ تازوه.

به‌لام ناخۆ ئیمه‌ی کورد، ئیمه‌ی نووسهر و نوینهری کورد، کاتیک باسی ئەدەب و وه‌رگیتیان و وێژە و به‌ره‌مه‌ی میلله‌تانی تر نه‌که‌ین، ته‌واوی زمانه‌کان وه‌کو به‌ک نه‌بینین؟ ئەمه‌وێ پرسیار بکه‌م، ره‌وايه من نیرۆدا، نازک الملائکه، ئەدۆنيس، نازم حیکمه‌ت، حافیزی شیرازی، لۆرکا، پازو ته‌واوی شاعیرانی تر وه‌کو به‌ک چاو لی بکه‌م؟ بیتگومان ره‌وا نییه. چونکه‌ جیا له‌و جیاوازییه‌ سه‌یر و سه‌مه‌رانه‌ وا ته‌واوی زمانه‌کان پیکه‌وه هه‌یانه. ئیمه‌ ناچارین بیر له‌ زه‌مینه‌ فه‌ره‌نگی و میژووپی و سیاسیه‌کانیش بکه‌ینه‌وه.

ئه‌گه‌رچی په‌یوه‌ندی ئیمه‌ له‌گه‌ڵ ئەدەب و هونه‌ری ولاتانی داگیرکهری کوردستان به‌رده‌وام ئیمه‌ی وه‌کو بن ده‌ست و ژیر ده‌سته‌لاتیک داناهه‌ که‌ ناچارین ئەدەبی حاکمه‌که‌مان بخوینینه‌وه، به‌لام هه‌لومه‌رجی تایبه‌تی سیاسی و میژووپی و فه‌ره‌نگی وای کرد، ئیمه‌ش شه‌یدای زۆر لایه‌نی جوانیناسانه‌ی ئەو ئەدەبانه‌ بین، هه‌ر بۆیه‌ نالی به‌تورکی شیعهر ئەنووسی، مه‌وله‌وی به‌عه‌ره‌بی باه‌ت و شیعهر ئەنووسی، گۆران ئەدەبی فارسی دینتی وه‌ری نه‌گیتیه‌ سه‌ر زمانی کوردی، پیره‌میرد له‌ ده‌زگای عوسمانیدا بایه‌خ و پله‌ و پایه‌ی پین ئەدری، سواره‌ی ئیلخانی به‌فارسی شیعهر ئەنووسی و هتد. ئەمانه‌ یه‌کیک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ باشه‌کانی ئیمه‌ کورده، ئیمه‌ی به‌رده‌وام هه‌ولمان داوه "ته‌وان" بناسین. ئەوه‌نده‌ی که‌ ئیمه‌ی کورد هه‌ولمان داوه ئیران و تورکیا و عیراق و سوریا بناسین، هه‌یج کاتیک هه‌یج فارس و تورک و عه‌ره‌بیک، ئەونه‌ خوازیری خویندنه‌وه و ناسینی ئیمه‌ نه‌بووه.

ره‌نگه‌ زۆر که‌س ناماژه‌ به‌و خاله‌ بکه‌ن که‌ له‌ دونیای ئەدەبدا ئیمه‌ ناتوانین بلتین فلانه‌ به‌ره‌م به‌زمانی ده‌سته‌لاتداری داگیرکهر نووسراوه. به‌لام من پیم هه‌ر شیعهر و چیرۆک و به‌ره‌مه‌یک ناسنامه‌یه‌کی زمانی هه‌یه‌ که‌ په‌یوه‌ندیداره‌ به‌نه‌ته‌وه و زه‌مینه‌ی سیاسی و میژووپییه‌وه. هه‌ر بۆیه‌ کاتیک که‌ منی کورد ئەدەبی فارسی و تورکی و عه‌ره‌بی وه‌رئه‌گیتیه‌ سه‌ر زمانی کوردی له‌لایه‌نی ئینسانیه‌وه‌ کاریکێ گه‌وره‌م کردوه. "من"

لیره‌دا ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ستیکی گشتیه‌یه‌ که‌ ئەیه‌وێ ته‌نانه‌ت ئەو داللانە وا شه‌ر و ده‌سته‌لاتی وه‌ بیر دیننه‌وه، به‌شیه‌یه‌ک چاولی بکات که‌ جوانی و میه‌ره‌بانی و ده‌ق و هونه‌ر و ئەوین و ئینسان بپارێژی. من پیم وایه‌ ئەمه‌ خوێ له‌ خویدا ئەتوانی بنه‌ره‌تیک بیت بۆ روانین و بیرکردنه‌وه‌ی کراوه‌ و دیوکراتیک.

تورکیا، وه‌کو ولات، ولاتیکێ گه‌وره‌ی ره‌ژه‌ه‌لاتی ناوه‌راسته‌ که‌ یه‌که‌مین جار سیسته‌می ده‌سته‌لاتداری کۆماری له‌ ره‌ژه‌ه‌لاتی ناوه‌راسته‌ به‌دی هه‌یناوه، په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌زه‌ریاوه. له‌وانه‌یه‌ له‌ داها‌توودا ئەندامیکێ چالاکی یه‌کیته‌ی ئەوروپا بیت. ئەمانه‌ چهن ناماژه‌ی کورته‌ به‌ولاتی تورکیا. به‌لام تورکیا وه‌کو ئەدەب، وه‌کو وێژه، وه‌کو ره‌وشنیری چیه‌؟ ره‌نگه‌ وه‌لامدانه‌وه‌ به‌م پرسیاره‌ تۆژی دژوار بیت. چونکه‌ هه‌تا ئیستا هه‌ول و ته‌قه‌لای ئیمه‌ بۆ وه‌رگیتیرانی ئەدەبی تورکی هه‌ولدانیکێ لاوه‌کی بووه. هه‌ر بۆیه‌ من پیم وایه‌ یه‌کیک له‌و ئەدەب و فه‌ره‌ه‌نگانه‌ که‌ پێویسته‌ به‌خوینهری کورد بناسینرێ فه‌ره‌نگ و هونه‌ر و ئەدەبی تورکیا یه. ئەدەبی ئەو ولاته‌ خاوه‌ن شاعیر و نووسه‌ری ناوداری جیهانییه. نازم حیکمه‌ت و یه‌شار که‌مال، له‌ شیعهر و ره‌ماندا، روخساری ناسراوی جیهانین که‌ ره‌نگه‌ هه‌موو که‌سیک بیانناسن، به‌لام پیم وایه‌ نییه‌ که‌س ئاگاداری ئەوه‌ بێ که‌ بۆ وینه‌ ره‌مان نووسیکێ تورک به‌ناوی "تۆره‌ان پاموک" دانه‌یه‌ک له‌ ره‌مانه‌کانی یه‌ک و نیو ملیۆن به‌رگی لی فرۆشراوه‌ و دواي ئەوه‌ی که‌ یه‌ک و نیو ملیۆن به‌رگی به‌تورکی فرۆشراوه، وه‌رگیتیراوه‌ته‌ سه‌ر ۱۰ زمانی زیندووی جیهان. گه‌ل و میلله‌تیک وایه‌ک و نیو ملیۆن به‌رگ له‌ به‌ره‌مه‌ی نووسه‌ریک ئەکرێ و ئەخوینتی، بیتگومان بۆ ئەوه‌ نابێ فه‌رامۆش بکری. هه‌ر بۆیه‌ من به‌ش به‌حالی خۆم هه‌یدی هه‌یدی ده‌ستم به‌وه‌ کردوه‌ که‌ به‌ره‌مه‌ی شاعیران و نووسه‌رانی تورک به‌کوردی و فارسی وه‌رگیتیرم و هیوادارم له‌ داها‌تووشدا بتوانم به‌ره‌مه‌ی شاعیران و نووسه‌رانی خۆمان به‌تورکی و فارسی بلاوبکه‌مه‌وه.

له‌ دوا‌بیدا ئەمه‌وێ وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ بده‌مه‌وه: چلۆن نامیلکه‌یه‌ک له‌ شیعهری شاعیرانی تورک بلاوه‌کریته‌وه‌ که‌ شیعهری نازم حیکمه‌تی مه‌زنی تیدا نییه‌؟ وه‌لامه‌که‌م ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌ول ئەدەم کۆمه‌لێک له‌ شیعهره‌کانی ئەو شاعیره‌کانی ته‌تاقی ته‌نیا خوێ و کۆمه‌لێک له‌ شیعهری ئەو شاعیره‌ کوردانه‌ وایه‌ به‌تورکی شیعیران نووسیوه، له‌ داها‌توودا ناماده‌ی چاپ بکه‌م.

عه‌لی ده‌سمالی - سه‌نه

پاییزی ۲۰۰۵

له ژیر قهراوځله که مدا پیاسه ده که م

کورتی به سه رهات و چهن شیعی
شاعیری گه وری به چه له ک کوردی تورکیا
ئه حمده عارف ۱۹۲۷ - ۱۹۹۱

یه که م جار که گویم له شریتی شیعه کانی «ئه حمده عارف» گرت و، دهنگی ئه و شاعیره
نازار چیشستووهم هاته گوئی، سه ره رای ئه و هیشتا زالبوونیتی وام به سه ره زمانی
تورکیدا نه بوو، ئه و نه ده ههستم به سه میمهت و ناشنایی کرد، وهک بلین گویم له قسه ی
پیره پیایویتی کورد گرتین، یان سو فییه کی لادینشین که له ژیر لینی خوره تاو دانیشتی و
به ته زیجیه که ی یاری بکات و به سه رهاتی جه حیللی خوی بو منی لاو بگیتته وه. دواتر که
توانیم زورتر بچمه ناخی شیعه کانی وه، دیتم به راستی «ئه حمده» شیعی کوردی
به زمانی تورکی نووسیوه! دیاره ئه م پرسه بابه تیکی ههستیار و به ربلاوه و پیانو ناتوانی
به هسانی خوی لی بدات، نه ده کوی به سادی که سیک تاوانبار بکه ین به وهی که بوچی
به زمانی زگماکی خوی نه ی نووسیوه، ناشتوانین گه شبینانه پاکانه بو که س بکه ین که مافی
خوبه تی به زمانی کی تر بنووسی یان نا. رهنگه هه ره ئه و باسه بی که پیشتر بو سه لیم
به ره کات و محمه دی قازی و ئیبراهیم یوونسی و یه شار که مال هاتوته ئاراه. لیته دا
به بی ئه وهی به پیوستی بزانه پو به و باسه وه بدهم ده مه وی ئاماره به و راستییه بکه م که
به راستی خوی له خویدا ئاگاداری ئیمه وهک نووسه ره و خوینهر سه بارهت به هه لومه رجی
ژیانی کومه لایه تی و چاندی تورکیای و کوردستانی ئه وی له و راده یه دا نییه که بتوانین
به سانایی نووسه رانی ئه وی به وه تاوانبار بکه ین که بوچی به کوردی نه یان نووسی. بو خوم
پیتم خوشه زورتر له روانگه و ویستگه یه کی جوانیناسانه وه نزیکه بابه ته که بیمه وه و بیر
له وه بکه مه وه که ئه گه ره ئه م شیعه رانه جیگه یه کی قورس و قایمان له ئه ده بی هاوچه رخی
تورکیدا هه یه و هه تا ئیستا زیاتر له ۳۰ جار وهک کتیب و نامیلکه له چاپ دراو،
شیایو ئه وه هه یه که به رامه که ی لیته شدا هه ست پی بکرتیت، ته نانه ت ئه گه ره به ورگیتران و
به هه لیتیردراوی بیت.

ئه حمده عارف، شاعیری مه زن له سالی ۱۹۲۷ ی زاینی له گوندی کی سه ره به دیاره کر
یان به و ته ی کورده کان «ئامه د» ناوه ندی کوردستانی تورکیا هاتوته دنیا وه. له ئه نقه ره
به شی زمان و جوگرافیا و میژووی ته و او کردو وه و له چالاکترین خویندکارانی زانکوکانی
ئه و کاته ی ئه نقه ره بو وه که له ژیر کاربگه ربی بزاقی خویندکارانی ئه و رو پاییدا وه ک
شه پو لیتی ره خه گر له به رانه ره زور سیاسه تی رژیتما راده وه ستان و خه باتیان ده کرد. هه ره
له و دار و باره دا ئه حمده دژ به یاسای ۱۴۱ که بزاقی خویندکاری سه رکوت ده کرد و
به رامبه ری سنوره سه پیندراره کانی ده زگای سیخوری «میت» ی ده کردنه وه و راوه ستا و
خرایه زیندان. دوا ی دوو سال ئازاد کرا و هه ره له یه که م رژی به ربوونه که یه دا ده ستی
به خه بات کرده وه، رژیتم جاری کی تر ده سگیری کرد و ئه م جار به بو ۴ سال خرایه زیندان.
دوا ی ئازاد بوون له ئه نقه ره چالاکانه ده ستی به خه باتی رژیتمه گه ری و شاعیری کرد.
ئه حمده عارف ته نیا یه ک کومه له شیعی هه یه به ناوی «له حه سه ره تی تودا...» که هه تا
ئیستا زیاتر له ۳۰ جار له چاپ دراوه ته وه و کومه له شیعه کانی تافی لاوه تی تا ۱۹۶۸،
له خو ده گرتیت. دوا ی ئه وه ئه حمده عارف شیعی بلاونه کرده وه و که س نازانی تا سالی
۱۹۹۱ که کوچی دوا یی کرد شیعی تازه ی نووسی یان نه.

وه رگیترانی ئه م شیعه رانه
بو ئه و به فره ی
که نامه وی بتوتته وه

ئىتوارە زوو دادى، بەسەر بەندىخانەدا

ئىتوارە زوو دادى،
بەسەر بەندىخانەدا.
ئەگەر ئەزىز دېھاش بېت سوودى نېيە.
چەندە شەرکەر بېت،
چەندە بوئىر و جەرگ ھەلدى،
دىسان بى سوودە گىيانە،
ھىتور ھىتور
لە دەروونەو دەتدەگىرى،
دەتبا بەرەو تامەزرۆ.

ئىتوارە زوو دادى
بەسەر بەندىخانەدا،
لە ھەوت دەرگاۋە
بەھەوت باسكى پۇلاۋە دى.
باخچەى نىو ھەسار
گىياناۋى دەبى لە ناکاۋ.
پرو بەرووت،
لە بن دىواردا
سى لقى سەفای شەوگار،
سى بەرامەى ھەراچكراۋى گول.
ئەوانىش لەم ئەۋىنە ترسبارەدان،
ھەورى ئاسمان و
لقى دار شىلانە.
دەس دەكەن بەھەپسەردەن.
بى تاقتەى لە تارىكىدا.

كابرايەك، گۆرانىيى «بوۋكى كوردان» دەلى،
ئەمن بەلام لەژىر قەراۋىلەكەمدا، خەرىكى پىياسەم!
ھەر لە خەپالى مەھالەكاندام.
ئەو شتانەى كە قەت نايەنەدى.
پىكەن، مندالانە، گىلانە.
پىيان دەلىم:
«پرووت و قووت لە بازى شەرىكدا
بەدۆستى يان بەدۆزمنى
گەر لى بدرىم، گەر بكوژرىم،
دەمەۋى بىرم.»
كەچى ئەۋەشم چىنگ ناكەۋىت.
ھەموو شتى لە زارى چەكدا دەرباز ئەبى.
ياساۋلى شەو
دەس بەگەران دەكەن.

بەتامەزرۆ دايدەگىرسىنم شقارتەكەم.
ئەۋەل نەفەس سىگارەكەم ھەلدەبى.
مژىكى ۋاى لى دەدەم، خۆ كوژانە.
دەزانم دەلىيى: «تۆ
بەلام پروا بىكە ئىتوارە زوو دادى
بەسەر بەندىخانەدا
كەچى لەۋلاى مىلەكان، بەھارىك پراۋەستاۋە
ژىكەلانە، خوتىن گەرم
خۆشم دەۋىيى
شىتانە، شىتانە.

عه شقت...

عه شقت به جیبی نه هیشتتم،
برسی مامه وه،
بی ئاو مامه وه،
له تاریکایی خائینی شه ودا.
گیان غه ریب،
ئازاری ئه نام بی دنگ،
جهسته ئه نجن،
دهس به که له بچه،
بی خه و
بی توتون مامه وه،
عه شقت به لام
به جیبی نه هیشتتم.

ئه وهی له بیرم نه کردووی!

له ته نیاییمدا،
ئه تو ده کرایه وه،
شین و سهوز
ده کرایه وه،
خوینی که رویشک پروون و خه ناوی،
ئازاره کان ده دۆراند،
قه جیا به تیبه کانم ده دۆراند.
رۆیشتن،
له چاوانی تۆدا
رۆیشتن به ره و مه نفا.
نووستن،

له چاوانی تۆدا
نووستن به چه پسکراوی،
له کوین چاوه کانت
«هه بوون یا نه بوون» نییه،
گه وره ئازار،
بی چاره بیی مانه له به رامبه ر تیگه بشتن
هه ره سیک وا که س راینه وه ستینی،
هاتنی بی پرانه وه.
نۆشین،
له چاوانی تۆدا
نۆشینه وهی پرووناکی مانگت.
هه بوون،
له چاوانی تۆدا هه بوون له کاتی ئاویلکه دا،
له کوین چاوه کانت
له شاراره بی گیاندا ئه تۆش گیانیک بووی
که خوین نه بوو عه شقه که مان
ده نا ده رژایه نیو شه و گاره وه.
که جه لاد که مه ند توند ده کات.
بیستن،
له چاوانی تۆدا بیستی سیداره کان.
بی دنگی،
له چاوانی تۆدا بی دنگ بوون
به وینه ی ئوستوره به ک
له کوین چاوه کانت؟

بی دهنگ

بی دهنگ،

با کس نه زانی، دهمرم ها.

راچله کام له نیوه شه ودا

دوای بارانیکی سهوز، ...

سهوز داده باری.

له هره دووردا،

لهو ته ستیره بی ناو و بی کس و هلدراوانه دا،

دهژنه فی

ئوستوریه یک داده بزئی خوی له خویدا

پیده شتیک، مهزرایه ک، پردیکی سهوز.

سهره تا ده لئی من بووم و پاشان

ده لئی منم...

بی مهرگ، جوان و خوراگر

شهووده که ی دئی و ته واری که ون لیوانلیتو ده کا

بی کاری زانراو و نه زانرا و

ئیستاکه گیانی من و توفه کانی من له نامیز ته گرت

به زریانه کانیوه سهوز سهوز له باوهش ته گرت

خهون؛ ته واری تهو شتانه نازاریانم دیتووه

خهون؛ کینی من

خهون؛ زیندان

دیتت چلون ساله کانی دوزیبه وه

ما جهرام به قهت شیعیکه،

ئییمه ی نه زان چلون یه کترمان دوزیبه وه

چلون فیره خوشه ویستی بووین

دوو پل حهسره ت،

دوو پل گیان،

هلدرا تهو جهرگه ی که ده بویه هلدری

له فینکایی په لکه زیرینه دا ده گری.

له شله قانندی ناویکی خنکا ودا،

سهوز سهوز ده گری.

له خواره کانیدا گولی سهوز به هه وادا چووه،

زاری هه موو چه کیک بی دهنگه...

چیا بی دهنگه...

زه ریا بی دهنگه...

دوینیا هیور هیور

خهونه کان قوول

مار تاو ده هینی به بیچووه کانی.

ژنی قسر، کچیکی مه ویستی هیناوه دوینیا.

مه مکه کانی به پیت و فینکن

سهوز ده نوین سهوز،

به نیوه شه و راچله کام،

«نیرۆن» پرومه تیکی گلاو له کتیبی مندالان و

«سهزار» یش ویرانه ی ناویکه،

به لام خه نجهر هیشتاکه شه رخوازه!

له کوتیبه ته واری گوگرده که پیتی داپوشرا بووی

(به شیک له شیعی دریش)

هیتشتا نه مردوو
چهن شيعر له ئورهان وهلی کانیک
شاعیری به ناوبانگی تورک

ئه بابیل

ده لیم هه لیا نگر م
ئه م دهنگانه ی دهروونم
که هه لده فرین به م ئیواره یه .
پینگایه ک حافیزه م ده بات
به ره و که ناری ده ریایه ک ،
پروناکی پا پۆر ئیکه ،
ویل به دوای خه ونه کانه وه .
مۆم وا ده سووتی
وه ک بلئی مه له وانی
شینایی زه ریایه .
دیوی تاریکییه ،
به سه ر دو گمه کانی پیا نۆوه .
بیره وه ری دل ده هه ژینئی ،
ده مبا به ره و دونیای پر له به خته وه ری ،
به ره و خه ونیک
به په نجهی شو وشه بی تۆوه ده نگ ده گری .
چاوانم پر ده بن له خه ونی شه وانی چه ندین سال ،
تا ق و ته نیا ده میتی
ئه م که نار ه که رامی هاوین بووه .
له هه لفریندان له ناسمانا
پۆلیک ئه بابیل

ژیان و به ره هه مه کانی ئورهان وهلی کانیک

۱۹۱۴ - ۱۹۵۰

شاعیری ساده ترین سات

ئورهان وهلی له دوایین ساله کانی ته مه نی ده سته لاتداری ئیمپراتوری عوسمانیدا هاته
دونیایه . و اتا کاتیک ئه م شاعیره گه یشته ته مه نی لای ، مسته فا که مال ناسراو به که مال
ئه تا تورک بنه ره ته کانی کۆماری تورکیای پته و کردبوو . سه ره رای ئه وه ی تورکیای سه رده می
کۆماری ، خاوه ن کاریگه ری هزی و سیاسی و کۆمه لایه تی تایبه ت بوو ، زۆر شه پۆلی
ئه ده بی سیاسی هه وللیان ئه دا خۆیان وه کو رۆشنبیرانی سه ر به ده سه لات به ته واوی به سه ر
په وتی ئه ده ب هونه ردا ، به سه پیتن . به لام یه کیتیک له و شاعیرانه وا له و بارو دۆخه دا
سه ره خۆبی و ده نگی تایبه تی خۆی پاراست ، ئورهان وهلی بوو . ساده بی و ناواختی ساکار
و پر مانا و فانتازیای ناسک و جوانی شیعره کانی ئورهان وهلی ، له زووترین کاتدا
مۆرکی تایبه تی خۆی له ئه ده بی هاوچه رخی تورک دا .

ئه گه رچی ئورهان وهلی ژبانیک کورتی بوو ، ئه گه رچی له ته مه نی ۳۶ ساله ییدا به هۆی
نه خۆشبییه وه دونیای به جیه تیشته به لام وه کو شاعیر ، وه کو مرۆقی خاوه ن هه سته شاعیرانه
قۆناغی زۆری تپیه پر کرد . گه یشتن به لووتکه ی ساده بی و له هه مان کاتدا پاراستنی مانا و
ناوه رۆک له ساده ترین قالبدا ، تایبه ته ندی به ره هه مه کانی ئورهان وه لیبه .

جیهان ناسی ئورهان وهلی ، جیهان ناسیبه ک لیوان لیو له وشه ی زیندوو ، وینه ی
دینامیک ، خه یالی تازه و تایبه ت .

په نگدانه وه ی ژبانی ناسایی و کاروباری رۆژانه و وینه کانی شه قام و کۆلان و شار و
ده ریا و سروشت و به نده ر ، له شیعره کانی ئه ودا ، دونیایه کی به دی هیناوه . که بی شک
خانوی شاعیرانه ی تایبه تی خۆیه و هیچ که سیک به ر له ئورهان وهلی تا ئه و راده یه
سه رکه و تنیککی وای به ده سی نه هیناوه .

ئەويىيە شوتىنى ھەتايى بوونەۋەدى
 ئەشق و ھەسرەتم.
 وايە دەنگ دەپۇزى
 لە بارانبيە كراۋەكانەۋە.
 لە دورپا گولتېك
 رۇحى تۇي ھېنايە خرۇش؟
 ھەستكردنى نزيكترين ئەشق
 لە لېوانى تۇدا.
 پېكە نېنىك،
 جوانتر لە ھەموو ژيان بەسەربردنىك.
 ھزرەكان
 لە يەكەم سېبەرا خەو دەيانباتەۋە.
 كاتېك كە تۇ
 بەكراسى داۋىن سېبىيەۋە ئەبېنم،
 دەرگاكان ئەكېنەۋە
 بەرەو سېپىدەيەك سەوز.

خۆر

ئاخ... دوورم لە رووناكى
 بېدەنگى لە سەرمدا بلاونابېتەۋە.
 نەمردم، ھېشتا دەژىم
 (گويى بگرە؛
 نەبزي رۇحت ھېشتا لېدەدا).
 ھەست پېدەكەم،
 لەرەي بالى شەمشەمە كوتېرەكان.
 لايەنگرى من ئېستى

ھەموو ترس و ھەراسېك.
 ئاۋەكان چاۋەروان دەم دەكەنەۋە.
 ئاخ... چەندە دوورم لە رووناكى
 بېدەنگى لە سەرمدا بلاونابېتەۋە.
 نەمردم، ھېشتا دەژىم
 (پروانە؛
 نەبزي رۇحت ھېشتا لېدەدا).
 لەۋپەرى ئاسۆرەشەكانا
 ئەبنە گول
 بەھاران و دەنگەكان.
 لە ھەۋاي خەيالى مندالە بلاۋبووندايە
 دەنگى جوانترين كاتەكان.
 ھېشتا نەمردوم و دەژىم
 (گويى بگرە! پروانە!
 نەبزي رۇحت لېدەدا)
 ئاخ دوورم لە رووناكى.
 بېدەنگى نېتو سەرم بلاۋنەكراۋەيە.
 باي مەرگ ھەلكە
 ئەي رۇحى من!
 لە شەۋمدا و لە رۇژمدا
 نېبە چرايەك
 چاۋەكانم نابېن،
 خۆر بەلام
 خۆر ھەموو كاتېك
 لەسەر روومەتى منە...

له رۆچنه وه سه بیری
 سه ربانی مالله کان ئەکا.
 به ندهر ده بیئری.
 ناقووسی کلیساکان ده ژه نرین.
 بی وهستان
 به درێژایی رۆژ.
 دهنگی شه مه نده فەر دیته گوی
 له پینخه فه که پدا،
 هه موو ئانیک، هه موو شه ویک.
 تازه خۆشه ویستی کچانی دهس پین کردبوو
 ... په نجه ره ی ئا پارتمانی رووبه رووی.

له ئاوا حالیکدا ئەم شارهی
 به جیهیتشت و
 رۆبی به رهو شاریکی تر.
 ئیستا سپیداره کان ده بیئری
 له په نجه ره ی دیوه که یه وه.
 به درێژایی هه موو جوگه یه ک
 به رۆژان باران ئەباری و
 شه وان مانگ له دایک ئەبج و
 بازار به ریا ئەبج له مهیدانی رووبه روودا.
 به لام ئەو
 به رده وام
 بیری له شتییک ئەکاته وه.
 ریگا،
 پاره،

بیری له شتییک ئەکاته وه .

به جیهیتشتنی ئەم شاره

پیا سه ی ژیر باران
 دهس ده دات له م شاره دا.
 روانین بو گه مییه کانی به ندهر.
 گۆرانیه کان دین و
 شه و ده خه ملین.
 کۆلانی زۆری هه یه
 ئەم شاره .
 به هه زاران کهس
 به رده وام له هات و چوودان.
 هه موو ئیواره یه ک ئەو که سه ی
 پیاله چایه که م بو دین
 (ئه گه چی رووسی بی و سپی)
 به لام ژنه گارسوئیکی له به ردلانه و
 ئەویش له م شاره دایه .
 والسه کان و خۆشیی شه وان هه ش لیته ن.
 پیا نیستی پیر به دهم پیا نوژه ندنه وه
 ئاورم لی ده داته وه .
 ته نانته پاپۆریک هه یه له م شاره دا
 موسافیر ده بات لیته وه
 بو ئەو گونده که تیایدا له دایک بووم.
 بیره وه ربی من
 هه موو هی ئەم شاره ن.
 خۆشه ویسته که م،

مه زاری مردووانم

پیشهم

نانی شهوم

همموو شتتیکم

لیتره له م شاره دایه .

به للام له جیاتی ته و اووی ئەم شتانه و

له باتی همموویان

له شاریکی ترا

پرووخساری ژنیک ههیه ،

بۆیه ده بی

ئەم شاره به جییتلم .

دهنگی شه مه نده فەر

غهرییم له م شاره دا

نه جوانتیک

سوکنایی دل م دینتی

نه پروخساری ناسراوتیک .

بریا هیچ نه بی دهنگی شه مه نده فەر تیک

ته نانه ت بیدهنگی بشکینتی .

ده نا دوو کانیاو

له چاوانمه وه

به رده و ام .

ناوه وه

په نجه ره ،

له همموو شتتیک چاکتر په نجه ره به .

هیچ نه بی ده توانی

چاو له بالنده کان بکه ی

که ده پۆن و ده پۆن .

لانی که م له باتی چوار دیوار

ئەمه ت ههیه .

ناتوانم ده ری بپریم

ئەگەر بگریم ،

ده بیسن دهنگم له دپیره کانه وه ؟

به دهستی خۆتان

فرمیتسکه کانم ده سر نه وه ؟

به ر له وه ی موسته لای ئەو دهرده بم

نه مده زانی هینده جوانه گۆرانی .

هینده نادیارن وشه .

ده زانم

شوتیتیک ههیه .

له و شوینه دا ده توانی هه ر شتتیک بلینی ،

هه ست ئەکه م زۆر لیتی نزیکم

ناتوانم ده ری بپریم نا .

جیایی

مات و چهیران

له هات و چووی گه مییه کان

ئە پروانم .

ناتوانم خۆم بهاوتیژمه نیتو زه ریاهه ، نا .

جیهان ،

جوانه هیشتا .

شيعری سهر شوسته که

چه نده جوانه چهن جوان
 بينای به رزی سهر ریتگا
 کاتیک که دهر و ختی و
 ناسویه کی نه زانراو
 نه ناسراو
 ده بینری.

له ههستی کدا ببینه

له ههستی کدا زه نازنا،
 دهنگی کرانه وهی پسته
 له دهر وونی لق و پویدا
 چاوی لی بکه
 بیبینه،
 چیت به سهر دی!

چاوه پروانم

له هه وایه کی وه هادا وهره
 گه رانه وهت
 مومکین نه بی قهت!

کاریک ههیه

هه موو رۆژی
 نه وه نده جوانه زهریا؟
 هه موو کاتیک
 ناوا نه بینری ئاسمان؟

«وه کو ئیمه»

بلیی ده با به یه ک
 هیوایه کی هه بی،
 چوزانم خه ونیک؟
 ناخو بیر له چی بکاته وه
 فرۆکه یه ک
 کاتیک که ته نیایه؟

سهر چیا

له سهر شاخیکدای
 لیورپیژی له دهر د و داخ و
 تامه زرۆ،
 ئیواریه و
 رۆژئاوا بووه.
 نه گهر نه خو به وه
 چ غه له تیکی ترت پیده کری؟

کچی زهریا

تازه له زهریا وه هاتبووه دهر،
 بسکه کانی،
 لیوه کانی
 هه تا به یانی بونی زهریا ده هات.
 سنگ وه ک شه پۆل
 له هه لبه ز و دابه زا بوو.
 چه وساره بوو ده زانم
 به لام به بالا ده وله مه مند.
 له بن گوتمدا به هیوری

تا به یانی
گۆرانی ئەشقی گوت.

«قارهمانی رۆمانیک»

باران دهباری
به سه ر خێبوه ته که مدا
بایه ک هه لێ کردبوو
له خودی که نداوی دووره وه و
ئه من قارهمانی رۆمانیک...

خهون

خهونم بینی دایکم مردوه
راچله کام به ده م گریان وه.
ها ته وه بیرم
له بهر به یانی جهژنیکدا
ئاسمان
کۆلاره که می رفاندبوو.
گریابووم ئه و کاته ش.

«ئێوارانی یه ک شه ممه»

ئێستا ئیدی جوانییه که م نه ماوه
که قه رزه کانم بده م وه
ئه وه نده ی تر خراب ئه بم.
په نگه تو ئه و کاته ش
منت خو ش نه ی.
له گه ل ئه مه شدا ئێوارانی یه ک شه ممه
کاتی که به گه ره کی ئێوه دا تیپه ر بيم
ئه وه نده بی دهن گم

که تو ش وا ده زانی
ئه وه نده ی ئێستا
نرخت له لام ماوه.

هه وا جوانه کان

ئه م هه وا جوانانه بوون
منیان له ئێو برد.
له م هه وایانه دا ئېشه که مم وێل کرد،
ئېشی بهر پرسیایه تی له ئه وقاف!
له م هه وایانه دا خووم گرت به دوو که لێ تووتنه وه.
ئاشق بووم له م هه وایه دا و
له بیرمه وه چوو
نان و خوێ بردنه وه بو مال.
نه خو شینی شیعر نووسین هه ر له م هاوینه دا سه ری ده ره یینا.
ئه م هه وا جوانانه بوون
منیان له ئێو برد.

پویشتن بو شه ر

هۆ منداله قژ زه رده که!
ده رۆی بو شه ر.
هه ر ئاوه ها جوان بییه وه.
با دیسان بو ئی زه ریا بی
له لیوانی تو وه.
با پر بن له خوێ برژانگه کانت.
بو شه ر ده رۆی
منداله قژ زه رده که.

سادهتر له مهرگ

شيعرهکانی

فازل حوسنی داغلارجا

به کيک له پيرترين و به تهمه نترين شاعيرانی تورکيايه که زياتر له نه وه ده ساله، شيعرهکان به سهریا داده بارتين و ئيزنی مردنی پچ نادن و به رده وام دهينووسنه وه. داغلارجا سالی ۱۹۱۴ له شاری تهسته مبول له دايک بووه. له و مرؤقه دهگمه نانه بووه که به خسته وهری و مه زنايه تيبی له سه ربا زبوندا دیوه ته وه. هه ر بؤيه له تهمه نی ۲۰ سالاندا چوه ته نیو نارت هشی تازه خوگر تووی که مالیهستی تورکيا، به لام زياتر له ۱۵ سال دهوامی نه هیناوه و به هه ر گیان که نشتی بووبی دهستی له عهسکه ربهت به رداوه و به کاروباری بلاوکردنه وهی کتیب و ناوه نده توریهستییه کانه وه خه ریک بووه. سه ربازی گه نجی نه وه دهه و پیره شاعیری ئیستا زياتر له ۷۰ نامیلکه شيعری نووسیوه و بلاوی کردۆته وه. له نه ده بی هاوچه رخی تورکيا دا رتیزکی تايه تی هه یه، به لام هيج کاتيک حه زی له پرؤپاگه نده و خو ناسانن و قه ره بالغی نه بووه.

سه ره رای نه وهی به تهمه ن پیره به لام به رده وام پتی خو ش بووه له هه ر و فؤرم و زماندا به دواي تازه بی و تازه گه ریدا بگه ریت. داغلارجا له و شاعیرانه یه وا پتی خو شه سه ره خؤ بی ته نانه ت گه ر که سه نه یخوینیتته وه. وه ک ده بینین ئاشکراترین تايه تمه ندی زمانی شيعرهکانی فازل داغلارجا ساده بوونه، دياره پیناسه کردنی شيعری ساده، یان پیناسه کردنی نه و ئستیل و شیوازه تايه تيبه که له فارسی و عه ره بیدا به «سهل و ممتنع» ناوی لی نراوه، کارکی دؤوار بی، به لام لانی کهم شيعرهکانی نه م شاعیره پیره کهم یان زؤر تايه تمه ندی و چهند و چونی شيعری ساده مان پچ نیشان نه دهن. رهنگه له لای زؤر که سه ساده بوون و سانا بوون یه ک واتای هه بی به لام له راستیدا نه وه پوانینتیکی تیژ نییه. چونکه نزیک بوونه وه له سنورهکانی نه م جو ره ساده نووسینانه بو خو ی له کانالی ئالؤزترین و پیچا و پیچترین ته متومانهکانی زهین و زمانه وه ده رباز نه بن. له راستیدا نه م جو ره شيعرانه نه وه نده له «شهود» و «نواندن» دا روون و ئاشکران که ساده بان پتی

دهگوتری، نه گینا خو ی له خویدا نووسینی شيعری ساده دؤوارترین کاره «تؤ نه گه ر به ته وی شيعریکی ساده و زولال و... ناب» بنووسیت به راستی وه کو نه وه یه به سه ر مووسدا ههنگاو بنی. يتوزيک لادان و غهفلت نه توانی زمانی شيعر هینده بی قه در و بی ناوه رؤک بکاته وه، که هيج ناست و لايه نتيکی شاعیرانه ی تیا دا نه مینیتته وه و ساده ترین دیالؤگهکانی ژبانی هه ر رؤزه و په یقهکانی ناو کؤلان، ناو و مؤرکی شيعریان له سه ر بن - له شيعری فارسیدا کهم نین نه و شاعیرانه ی وا به ناوی شيعری ناب و شيعری گو فتاره وه تووشی نه م چه واشه یه بوون - له راستیدا دؤزینه وهی له مپه ر و سنووری نه م زانست و ئاگاییه هه ستیاره ته نیا له توانای خوینه رتيکی شيعر ناس و چالا کدا یه.

خوینده وهی نه م چهن شيعره ی داغلارجا لانی کهم نه توانی نه م پرسياره له لامان یه کالالا بکاته وه که «میتافیزیکی شاعیرانه» چهنده پتوهندی هه یه به شوناسه ی میتافیزیکی سه له فیبانه ی ئیدیا لیستییه وه؟ ئایا هیتشتا سه رده می نه وه ماوه شاعیران ته نیا و ته نیا به بیانوی نه وهی په ساپورتی شاری یؤتؤپیا وه ریکر دهس له خه یال بشؤن و ته نیا و ته نیا به یاریکردن به چهن فؤرمی ناسراو درتزه به ژبانی دهقهکانیان بدن؟

یان نا شيعر به رده وام هه ر نه بی گه وهه ر و زاتی جادوویی خو ی که به زاراوه ی ته ماوی و نادیا ری «شعریهت» نازده نه کری، پیاریزی؟

له دوا ییدا به پتویستی نه زانم به دوو تیبینی کورت ئاماژه بکه م. یه که م: جوگرافیا ی تورکيا و ژبانی میله ته تی تورک به ستر او ته وه به زه ریا و دونیا ی ئاوه کانه وه؟ چ له رووی ئابووری و سیاسی و چ له بواری سؤز و ههسته وه. خالی سه یر نه وه یه به پیچه وانه ی میله تانی تری «ئیتزه» و نه ده بی یونانی و نه وروپایی، شاعیرانی تورک هه م توانیویانه بو خو یان کاراکتیر و چهند و چونی تايهت دابنن سهارهت به زه ریا و دالهکانی گری دراوی زه ریا، هه م توانیویانه نیگایه کی شاعیرانه به شتیه یه کی جیهانی و گشتگیر ته رخان بدن به زه ریا که بتوانی له وه رگپرانیشدا تا ناستیکی زؤر بمینیتته وه و له زمانی نویدا له ناو نه چی.

دووه م: پریک له م شيعرانه ی داغلارجا خاوه ن شتیه له حن و مؤسیقایه کی تايه تین که زؤرتر له شيعری چهن برگه بی کوردی و «دوبیتی» فارسی ده چی. من نه وه نده ی له توانامدا بووه هه ول م داوه له و شيعرانه دا به نه سلتيکی جوانیناسانه سهارهت به مؤسیقای شيعر پیته ند بیم تا یاسا و رتسای شيعری برگه بی.

شتی تیپه پریو

له ژیر کاکه شانی دتو ئاسا
 دونیا یه کی بچووک
 له و دونیا یه دا مالکی بچووکتر.
 بهرامه ی گولانی چۆلگه دی،
 بهر له ئاوابوونی رۆژ.
 بئ و هخت و بئ خه وهر بهرامه ی نه عنا
 بلاو ئه بیتنه وه.
 له میژه مهسته ههر کهس،
 هه موو شتییک مهست به یه ک نیگا.
 له یاری نازار بیر ئه کریتنه وه.
 تهیره کان به عه شقه وه
 بئ دهنگ هه لئه فرن.
 ئاسمان شاهانه ده گۆردری.
 دلئی دتوانه نازانی
 له دهرووندا و
 له دهروهوش
 چهن زالمانه ده رباز ئه بئ،
 زهمهن

رووناکییه ک

بئ گومان
 مه رگ ناتوانی،
 هه یچ شتییک کهم بکاته وه.
 هه ر چۆنی بئ ئاوه کان ئه رۆن.
 هه ر شبن ئه بن

گه لای گول و په ره ی گول.
 نا، مردن ناتوانی
 هه یچ شتییک کهم بکاته وه.

کو

دوو ئه شق
 کو ئه بنه وه.
 نه ختییک راوهستان.
 نه ختییک چاوه ران.
 ئه نجام؟
 راموسان و راموسان.

شيعره کانی زهريای سپی

۱

تو،
 زهريا و ئاسمان.
 ساتییک ئه گهر راوهستن له خه ودا
 تارای ئاوریشم ئه کشی
 به پرووی شه ودا.
 دلگیر ئه بن مردووان
 ئه گهر نازیه تباری تاریکی ببن
 تو و
 زهريا و ئاسمان

۲

خه مبار و پر ئیش،
 چی له دلدا هه شاردا

زەریای سپی؟

یەكێك ئەلێ خۆشەویستییه و
یەكێ تر، لە بیرهوچوون.

۳

ئەلێی: ئەستێرەکان

لە دەستم ئەسوین،

گەورە تر ئەبنهوه.

ئەلێی: چی ههیه بۆ عاشقان،

پرووناکی و

پەشایی بێ دەنگ.

ئەلێی: خەوم لێناکەوی

شەوانە تەنیاين

لە شینایی بەریندا

۴

زەوین کش و بێ دەنگ.

لە تەواوی زەویندا،

زەریایەکی سپی ههبوو.

لە زەریای سپیدا من و تۆ تەنیا.

گوتم؛ خۆشت ئەویم؟

چاوت لە ناسۆ بپری.

بزههک.

کاتی گونجاوی پرسین.

بزههکی تر.

شونینی گونجاوی پرسین.

۵

دونیایەك سهوز

دونیایەکی سپی

سهوز و سپی

لە دووررا لە یەك ئەسوین.

لەسەر دوندی شەپۆل

ددانی ئەستێرە.

هەر شەپۆلیک گەرداویکە،

هەر کەفیکێ سەر ئاو دونیایەک.

ئاو، زەریا و ئاسمان دائەشاری،

تەنیا ئەمە ی پێ حەشار نادری،

خۆشم ئەوێی

خۆشم ئەوێی.

۶

لە ههوا ئەچی

لە بلێسه و درهختیش.

بەلام زۆرتر لە ئاو ئەچی

عەشقی من و تۆ.

وهک شینایی زامیک

ئیشی نابریتهوه

ئاویتهی ژیانه.

مردووان ئەمرن ههتا بینه خاک.

من و تۆ ئەمرین و

ئەبێن به ئاو.

زەریای سپی
 پەش ئەبێ و تاریک
 لە دووری دووردا.
 ئەمن بەلام شین ئەمێنم،
 شین.
 زەریای سپی هەر ئەبێ،
 کۆن ئەبێ و دوور ئەبێ،
 بەلام لیوانلیوم ئەمن
 لە تازەیی ئەستێرەکان،
 زەریای سپی ناتوانی
 جارێکی تر
 بخولقینی.
 من ئەتوانم
 جارێکی تر خۆشم بوێ.

پیس

من تۆ دەناسم،
 نیوه شەویەک هاتی،
 پرووت، پرووت.
 لە باوەشدا پرسی ئاکامی عەشقت کرد.
 پرووناکێ دامانیپۆشی.
 نەتەوێهێکی تاریک
 لە من و تۆو پەیدا بوو.
 حەیانیک لە ناووەوی مندا
 هەتا بەیانی خۆش بوو، خۆش.

نەبیرەو دەری

نەهەست،
 روومەتیکێ بەر لە مێژوو مایهوه
 لەو لای باکوورەوه.
 تا بەیانی گریام،
 لەگەڵ چی حەیان و مروۆقی دەرووندا
 بۆ خۆشەویستی،
 بۆ پەشیمانی،
 بۆ زەمەنی ونبوو
 گریام.

ئاوێکان لە ئیمە عاقلترن

ئاوێکان لە ئیمە عاقلترن،
 زۆر پیشتەر لە ئیمە
 دەبینن، ئیوارە دادی.
 دەزانن ئیوارە
 لە هەواوێ دادەبەزی و
 دەرواته ناخی تاریکیبەوه.
 وەک ماسیبهکی مەزن دەسپردیتەوه رۆژ.
 پەلەوهر بەرهو چیاکان هەلدین.
 ئاوێکان لە ئیمە عاقلتر،
 سوپاسی درەخت ئەکەن،
 نەک مروۆف
 کەوا ئاسان یەکتەر بەجێ دێلن.
 ئاوێکان ئازا و عاقل
 خافل نین لە شینایی

به و چاوه مهستانه بیان
له نیتو نهینیی مه رگدا
چاوه پروانی ژبیانی خوینان.

سولتانی حه حیوانات، شه و گاره

شه و،
پادشای هه موو حه یوانه کانه.
سه رویالی رهش،
ددانی له سپی سپیتر.
به ناو نه فسانه کانا نه مانبا
به ناو خوینی خه ونه کانا.
وه حشیتترین بیره وه ربیه کان
له چیاکانی خو به وه
به ره نه داته سه رمان.
به ره له وهی به کترمان خوش بوئ
زه لکاوه کانی شه و مان
پر کردوه
له گورگ و دال.

ته نیا

نه من، نه مرم،
کهس چاوم لی نه کات.
له نیتو خو ره تاوا
له نیتو هزره کانا نه مرم.
خوم له چی جل و
بیره وه ربیه
پرووت نه که مه وه

نوقم نه بیم له بیده نگیی ناسمانه کانا.
ناسووده و خه مبار،
چیم هه به بهم دهستانه م
له لایه کیان داده نم،
له چیاکانا ئاگر به رپا نه که م،
کوئترین گوران بییه کان نه لیمه وه.
کهس چاوم لی نه کات،
عه شق و هه تایی بوون
غه ربیترین گلکوی جیهانه.
له ئاو یکی بۆن خوشدا خوم نه شوم،
چیژ نه گرم له تاریکی.
شینایی و تاریکی
دوو هه وای سه رمه دین.
من نه وه ندهی خوینم،
خاوه ن عه شقیشم.
هه تا عه قل هه تهر ده کات
خوش و مه دهوش
من کهسی سیهه م،
نیوه کین چیاکان، به رده کان؟

فانووسی زه ریا

زناریک له که نارا
پاوه ستاو به ره و سینگی پروتی زه ریا.
زناریک به نرخ
نه وه ندهی شه و یکی شین و خو له میشی.
به تاریکی به وه دهس پی دهکا،
دونیا به ک خوشه ویستی.

له ولای زناره کان

فانوس

چهنده بهرهو شپتهوه

ناتوانی نا

کلاو له سهر چاره نووس بنی.

له دووراییه کی بهریندا

هه وره کان نه بنه یهک.

له دوورترین بهندهردا

ویران نه بی ته م و مژ.

له تاریکیی چاره نووستدا نازار هه لئه بی.

له سهر هه زار کاغه ز نه نووسی،

له کوپهه قوناعی ته مه ندای؟

له کوپتی عه شقدای،

له پرووناکیی نه ستیره دا دلگیر نه بی؟

بیره وه ری وه لاهه بنی.

پروانه چلۆن، سه دان ساله

لیتره چاوه پروانه فانوس.

خوپاراستن له بهرامبهه شهودا

نهم کابرایه!

له میژه مردووه نهم کابرایه.

که چی هیشتا نه که وتوته عه رز.

ژیانمان به خشی به درهخت،

نهری دلی،

دلکه کی بو کی؟

په نگه کان

سهوز، چالاکه.

سوور، به که لک نایی.

زهرد بهردهوام

له خه ودایه.

شین

درهخت

چلۆن له گفتی بهرد بگات،

کاتیک که شینه ئاسمان؟

هیوای خو کوژین له دلی مندا

له بوئی گه لاکاندا

ئیواره شاراو یه.

به بوئی گه لاکانه وه،

هاتنی ئیواره ده بیسم.

نوه یه نهو که سه

وا فهنا دیاری من ده کات،

ئیستا بو خوی نه بیته تاریکی و

به سهر عه رزا نه که وی.

له سهر هه نیه م نه خش کراوه

له هه موو ئاو تیک

ئاوازیکم بو بنیرن

ناوی شه وه ق بی.

ئارامی نه بیته که شتیبهک.

شه وگار، زه ریا.

پهنگه رابردووی باپیرانی خوئی وهکو تابۆبهک دینیتسهوه یاد که گهورهترین ناوازی دهرووناسانهی له خوڊا حهشارداوه. له شیعریکدا که له بهر چهن هۆکارێک ناتوانین به تهواوهتی وهری بگێرینهوه دهلی:

کهس نازانی دوایین ئەژماری
خۆ کوشتوو هکان گه یشته چهند.
سۆزانییهکان ههر دین و ههر
زیاد دهکن.
دهزانی برادر ئەمانه ئیدی
رووداو بهحیساب نایهن،
دهلین ئەم شارۆچکهیه کوژرا
دهلین چیدی، لیره
بههار ناگه پیتتهوه.

لهم شیعره و زۆر بهرهمی تریدا «تهللی» وینهیهکی کورت لهو تابلۆیه پیشان ئەدات وا سهرمایهداری پهیرهو کراوی تورکیا خولقاندووویهتی. تیشک دهخاته سهه سووچ و قوژینه دوور و تاریکانه وا رانتهکان و مافیاییهکان بهدی دین. سههرای ئەمانهش تهللی ههچ کاتیک نهیوستوووه خوئی وهک شاعیریکی بنوینتی که تهنیا بیهر له ناوه پۆکی کۆمه لخوازانه بکاتهوه و وهک شاعیریکی له قهلهم بدریت که له شیعرهکانیدا تهنیا ئامازه بهدرد و نازارهکانی کۆمهله دهکات. له راستیدا تهللی لهو چهن شاعیرانهیه وا به پێچهوانه ی زۆر کهسهوه بهردهوام بیهر له بنهما و فۆرمی نوێ دهکهنهوه.

یهکیکی تر له تایبهتمهندییهکانی شیعره ئهحمده تهللی نزیکیبونهوهی تایبهتی خوئی له زمان و وشه ی تورکی. کهمتر کهسهیک ههیه تورکی بزانی و بهبێ قاموس بتوانی له تهواوی وشهکانی تهللی تیبگات، جاری وا ههیه وشهیهک پهیدا دهکات تهنیا له پهرتووکه کۆنهکانی زمانی عوسمانیدا بهکارهێنراوه. زۆرتر ههولێ ئهوهی ههیه تورکییهکی تۆکه و گران بهکار بیهی ههر بۆیه ههندیک له شیعرهکانی بهراستی له وهرگێراندا تووشی ئالوگۆرێکی زۆر دهبن له واری مانا و ئەتمۆسفییری ههست و نهستدا.

وهک دهبینین له زۆریه ئهه چهن شیعره ی که بلاودهکرینهوه «پۆیشتن» و «ناپازی بوون» چه مکی بهردهوامی شیعرهکانی ئهحمده تهللی بهدی دینتی. تهللی شاعیری ئهوه

دۆراندن له، رێگای ئهسته مۆل و نایندهدا

نیگایهک بۆ شاعیری گهورهی هاوچهرخێ تورک
ئهحمده تهللی

یهکیکی له شاعیرانی بهرحهستهی نهوهی دووهه می شاعیرانی نوێخوازی تورک، «ئهحمده تهللی» یه. ئهحمده تهللی لهو شاعیرانهیه وا دوا ی نهوهی نازم حکمهت و ئورهان وهلی و بهر لهوان ئوکتای رفتهت و کهسانی تر له نێو ههژماری ئهوه شاعیرانهدا جی دهگری که ئیتر سیسته می بنه رت دانراوی کۆماری کهمالیستی تورکیایان بهچاو بینیه و له سیسته می پهروه دهیی ئهوه کاته دا چونه ته فیرگه و زانکۆوه، که بیهر و ئەندیشه ی کهمالیستی و پان تورانیزم له لووتکه ی کاربگهری و سیسته م سازیدا بوو. ههر له م قۆناغه دا وهکو ئالترناتیفیککی بههه نه، هزری چه پ و لقه جوړاوجۆرهکانی ئەندیشه ی مارکسیزم بهتورکیادا بلاوده بیهتتهوه و تهللی وهکو شاعیریکی کاربگهری زۆر لهو بزاقه وهردهگری.

ئهحمده تهللی له یهکیکی له زانکۆکانی تورکیا بهناوی ئەنستیتۆی گازی لقی ئەدهب و زمان، تورکیی خۆیندوووه. دوا ی کودهتای عهسکه ریی ۱۲ ی ئەیلول وهکو زۆر خۆیندکاری تری تورکیا بۆ ماوه یهکی درێژ خراوه ته زیندانهوه، بهلام کۆلی نه داوه و ههتا ئیستاش وهک شاعیریکی ده ناسریت که سفره ی رهنگامه ی دهولت چه شه خۆری نه کردوووه.

ئهحمده تهللی خاوه ن تایبهتمه ندیه یهکی زۆر سهیر و سه مه ریه له بواری خه یال و روانینی شاعیرانه دا. پهنگه بهسانایی بتوانین بلین یهکیکی لهو دهگمه ن هونه رمه ندانه یه وا نیگایه کی ستایشی نه بووه له بهرام بهر رابردووی ولاته که یا. به پێچه وانه ی زۆر شاعیری تر که دیارده ی «ئانادۆل» یان فارس وته نه ی «ئانادۆلی» و رابردووی باپیرانی تورک و عوسمانی وهکو به لگه ی شانازی دهرخین، تهللی نیگایه کی جیاوازی له م بواردا هه یه.

لهو ۱۵۲۰ شیعره ی ئه م شاعیره که له سه ر سایته ئینترنیه تییه کان په داده مان کردوووه، لانی که م له ۱۰ شیعره دا باسی به جیه هیشتنی شارۆچکه و شار سووتاندن و دۆراندن و ته نیایی دهکات.

شاره‌یه وا کاتی خۆی نالی و پیره‌مێرد و گۆران و زۆر هونه‌رمه‌ندی نامۆی ولاتانی تری به‌خۆوه‌گرتووه، خالی سه‌یر ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌نده‌ی شاعیران و هونه‌رمه‌ندانی بیانی باسی جوانییه‌کانی ئه‌سته‌مۆڵ ده‌که‌ن هه‌یج کام له‌و شتانه‌ له‌ شیعری «ته‌للی» دا ره‌نگدانه‌وه‌یان نییه. ره‌نگه‌ ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌و راستییه‌ تراژیکه‌ بێت که هونه‌رمه‌ندانی راسته‌قینه و خاوه‌ن ئازار هه‌یج کاتیک نه‌یان‌توانیوه له‌گه‌ڵ «که‌ون» و «به‌ون» دا مامه‌له‌ی سازشکارانه بکه‌ن. خه‌م و حوزنیکێ سه‌یر بالێ به‌سه‌ر زۆریه‌ی شیعره‌کانی ئه‌حمه‌د ته‌للیدا کیشاوه ناوه‌ڕۆکی هه‌مان قسه‌که‌ی سه‌ه‌را به‌ که‌ ده‌لی: «شاری من کاشان نییه. شاری من ون بووه» له‌ دواییدا ده‌مه‌وی به‌م خاله‌ ئاماژه‌ بکه‌م که ته‌للی خاوه‌ن ده‌نگیکێ زۆر گه‌رم و سه‌میه‌یه له‌ خۆتندنه‌وه و دیکله‌مه‌ی شیعردا، بۆیه شریتی شیعره‌کانی له‌ تورکیادا هه‌ر ساڵ له‌ ریزی ئه‌و به‌ره‌مانه‌دا به‌ که بانترین ژماره‌ی فرۆش و پیشوازیان هه‌یه.

ده‌با من و تو‌بین، بیره‌وه‌ری کۆلانه‌کان

ده‌با بیره‌وه‌ری ئه‌م چه‌ن کووچه‌یه
هه‌ر من و تو‌بین.
له‌ ژیر چ شیره‌وانییه‌ک ماچمان نه‌کردووه!
با له‌ هه‌یج ویسته‌گه‌یه‌ک
پانه‌وه‌ستی ئوتوبوس
با برۆین.
با ئیمه‌ برۆین و
جوانه‌وه‌ بێ ئه‌م شارۆچکه‌ به.
ده‌بێ چه‌ن قاموسی
بێ زه‌نا زه‌نا په‌یدا بکه‌ین.
شتتیک په‌یدا بکه‌ین وه‌کو چه‌ن زه‌وقی تازه.
چه‌ن هه‌زی نوی.
که‌ ئیمه‌ بێن بارانیک ده‌س بێ ده‌کات،
روومه‌تت هه‌یڵ هه‌یڵ کراو
دیتته‌ به‌ر چاو
له‌ چاوی ئه‌م شووشه‌ هه‌لماویانده‌دا.
دوایی دی
تاریکییه‌کی دوور و درێژ
دار ئاقیقه‌کان یه‌ک یه‌ک به‌ره‌و پرتوکان!
له‌ کامه‌ هه‌سار گۆتیکیان به‌ناوی تو‌وه‌ چاندبێ
ده‌مه‌و ئیواره‌ ئا و ده‌دریت.
ده‌رۆین،
به‌ده‌م رینگه‌وه‌ سه‌ردانی ماله‌ براده‌ریک ده‌که‌ین،

زستانیکی گهرم

ههر رۆژ تپهپر دهوون و
ههر بسکه کانت کورتتر ده کرده وه و
ههر له بیرمه که ده تگوت:
هه موو عه شقییک جیاییه کی حه شارداوه،
هه موو جیاییه ک
هالاوی مه رحه بایه کی تپدایه.
ده تگوت: «به رده وام نییه هیچ شتییک،
له باتی ته مهن، چهن سات هه یه و بهس».
ئه وا ئیستا سهر له نوئی
به فریکی گهرم ده باری.
ده باری به سهر دلئی مندا و
رانا وهستی قهت.
نای که دهسته کانت چلۆن رهق هه لدین،
که دهنگی به فرینی گهنم فرۆشیک
دیوه که مان داده گریت
ههر دهچی هه وای پیستر ئه بین
ئه م شارۆچکه یه.
ههر دهچی بی وهستان
به فر ئه باری و
به فر کول و که سه ری جیاییه
چه نده جیایی ژباین له م چهن ساله ی دواییدا.
بیر له وانه ده که مه وه
که ئیستا دووره ولات و په رت که وتوون،
که سیکیان ده لئی:
«تاسه ی ده که م،

قاوه یه ک ده نوشین، گهرم ئه بینه وه،
بیدهنگ بیدهنگ
به هتوری سهرت له سهر شانم داده نیی
هه ناسهت بوئی گوئه ریحان ئه دات.
ئیمه ده مینینه وه
به لام بالنده کان دین و دیسان ده رۆنه وه،
له بهر هه یوانه کانه وه
دهنگی وه نه وشه دی،
له وانه یه جوان بینه وه
ئه و پارکانه وا په یتا په یتا ناو ده گۆرن.
له نیو ئه و مالانه
وا قهت په رده یان وه لاوه نه داوه،
هه لده بی پروونکی و
دیته گوئی، دهنگی منال.
پر ده بی له زهوقی نوئی
له حه زی تازه.
ده بی من و تو بین
بیره وه ری ئه م چهن کووچه یه.
ده بی باران بی وهستان دا باری.
ئیمه ده بی چهن قاموس په یدا بکه بین.
به بی توسقالیک زه نازه نا
ده بی لا و لاوه کان دیسان بچریین
پیکه وه ده رۆین،
ئه گهر رۆیشتییک ده بین
چهن حه زی تازه په یدا ده که بین
چهن چتییک که رهنگی خه میان پیوه بی.
خه م.

ته نانهت تاسه ی بۆنی به فری ولاته کهم»
 به بی هه ولای پیناسه کردنی ئانه کان،
 ته مه نیکی کورت داده برین به بالامانا.
 ده که وینه ری ئه شار بو ئه و شار
 ده لاین: «هه ده بی تاسه ی یه کیتکیان بکه یین
 ده بی تاسه ی که سیک بکه ییت.
 ته نانهت کاتی له لاته!»
 که وایه هه سته!
 هه سته به ره و ئاینده برۆین
 یان به ره و ئه سته مۆل
 کی ده زانی ره نگه ئیستاش،
 گۆلکی له خۆدا هه شار دای
 تپیه پرۆو لیمان ئه و زستانه گهرمه یان نا؟
 به سه ره چوو ته مه ن یان نا؟
 فرجه مان نه بوو
 ته نانهت چاویک له ئاوینه بکه یین
 ئاویرمان دابه وه و
 له یه کترمان روانی،
 ئه و زستانه گهرمه مان به سه ردا هات یان نا؟
 چی ده لایی؟

بی ئیملای

هه ر تا قییت کرده وه و، هه ر دۆراندت.
 قهیدی چیبیه، دیسان تا قی بکه وه،
 دیسان بیدۆرینه.
 س. بیکت

مات و ههیرانم

وه کو منالکی هه لخلیسکا و، که و توو.
 فیتر نه بووم ئیملاکه ی چۆنه.
 فیتر نه بووم چۆن بنووسم،
 «به سه ر ریگای راستدا تپیه پر بوون»
 وه ک چۆن نه متوانی چاو له بهر پیتم بکه م
 وه ک چۆن نه متوانی فیتری گریان بم.
 هیچ ژنییک خۆشه ویستم نه بوو،
 ده لایی من میترد نه بووم
 دار قه فه زی توو تپیه ک بوو بیتم شایه ت.
 ئه لبه ت هه ر له ژنه کان فیتر بووم،
 ئه گه ر چه ن وشه یه کم هه بی،
 به لام قه ت نه متوانی فیتر بم بلیم:
 «هۆۆۆۆ خۆشه ویسته که م!»
 گه وره یان کردم
 به لام نه متوانی که س گه وره بکه م
 عه قلم نه گه یشت به راستینه ی ئاوینه و ئاو
 نه متوانی رو خسار بنوینم و تپیه گه م
 بوچی هه زاران شتی هه شار داوه دل
 ماتم و گیژ و ههیرانم
 نه زانم له م دونیا یه دا.

دۆراندمان

ئیسستا کی ئه وهنده ی ئیمه ده زانی
 چلۆنه تامی ژاری مار؟
 کی ده زانی چۆن چۆنی به ناو جه سته مانا

ده سوورپیتته وه به رامه ی ژار؟
 کی ده زانی «جیوه» بۆ له هه ناسه ی ئیمه وه
 سه ر پیتژ نه کات؟
 زانست تۆ له ستین بوو
 که چی مه زنده ی من و تۆ
 وه کو ئاسکیتک،
 سیبه ری به س له ئاوه کانی ده دا.
 ده زانی چۆمان به سه ردا ته مه ن
 ئه و میژوو نووسه نامۆ به
 به خنجه ریکی ده سته کاره با
 له سه ر پیستی جه سته مان
 هه موو روو داویکی ده نوو سیبه وه.
 ئیمه له چالاویکی که هانه تدا تا قی کراینه وه
 سوو تینران ته واوی ئه و شارانه ی
 به جیمان هیشته بوون
 بینای یادگار دامه زرا له جیاتی هه موویان
 زه مه ن پیروژ و زالم،
 که وته نپو سیا چاله وه،
 له چولگه ی فوسیل بووی زهینی ئیمه دا
 کاتی فییه، کاتی جینی بوونه
 بۆیه خه ون ئه بی به مۆته که
 خه لکیک، گه لیک
 له به رۆکی ئه م جوغرافیا به دا ئیتر
 مناله کانی خو ی سه ر ئه بری
 ئیمه ده مانگوت چاره نووس
 که چی ناوی میژوو بوو،
 میژوو گوتم،
 ئای له تامی خو له میش

له زاری من و تۆدا
 ئیستا کی نه وه نده ی ئیمه ده زانی
 چلۆنه تامی دۆراندن؟
 چلۆنه سه ر پیتژ بوونی ژار
 به ده م هه ناسه ی خه مبارمانه وه؟

چاوه پروان

که به فر بلاوه ده کات به هه وادا،
 چاوه پروان به! که هه موو شویتنی
 سپی داده گه ریت چاوه پروان به!
 که ئیدی که س چاوه پروانی من نابنی
 ئه تۆ، هه ر تۆ چاوه پروانم به!
 ک. سمینۆف

۱

چاوه پروانم به بچکۆله که م، هیواکانم ره ش مه که،
 مه هیله زه وق و شادی هه لدرن، چاوه پروان به!
 دیمه وه رۆژتیک دیمه وه، چاوه پروان به چاوه پروان!
 له بیده نگی سارا دا
 گو ی له ده نگی دل ت بگره،
 له دل تدا هۆده یه کی بچووکم بۆ دابنی و چاوه پروان به.
 سروشت نه ختی نه ترسه
 له شوینی هه ره مه حال
 په نگه ئاویک هه لپچی، شینی شین.
 له سینگ و به رۆکی ئاودا چی ده بینی،
 نیلویه ر، نیلویه ری خوشی.
 به هار چهیرانت ده کات.
 سیبه ریکی درپژ وا به سه ر شانی ئاوه کانه وه،

گوی بگره له دهنگی بالندهکان و
چاوه‌پران به چاوه‌پران!

۲

نهختی خه‌مباره گۆزانییه‌کانی به‌ندیخانه .
که گویی پی ده‌دهی
جه‌رگت گینگل ده‌دات،
به‌هیوری خه‌م تیایدا رۆ ده‌چی
به‌لام خوو ناگری به‌نازاره‌وه،
هه‌ندیک شت بو خۆی ده‌گۆرئ و
هه‌ندی شت

هه‌ر ده‌بی من و تو بیگۆرین
وه‌ره له نازاره‌وه ده‌س پی بکه‌ین
«پینج سال و ده سال به‌زار ئاسانه،
له‌م شه‌ره‌دا زۆر داخوینی»
تۆ وه‌ره و هه‌ر شوانی ژبان به
شوانی کارب‌له‌کانی خۆشی و پیکه‌نین
وه‌ره چاوه‌پران به!
نازاره‌کان دوایی دین،
گولی خۆشه‌ویستی هه‌ر ده‌بی پیشکوی.
وايه خه‌مباره گۆزانی له به‌ندیخانه‌دا
به‌لام نه‌تۆ
هه‌ر چاوه‌پران به
چاوه‌پران!

۳

ره‌نگه رۆژتیک
ببینی ئەمن هاتووم
له زستانێکی مه‌حشه‌ریدا

نالۆشاو نالۆشاو
پراوه‌ستاوی له‌به‌ر بای نا‌ئارام
ئامان پیت سه‌یر نه‌بی گۆم
ده‌سته‌کانت وه‌کو پاسارییه سه‌رما بردوه‌کان
نه له‌رزن
له نا‌کاو دیم
زستان بیت
قات و قری بیت
قیامه‌ت بیت
هه‌ر ده‌بی بیم
له نیو نه‌پرده‌ی بادا
ئەم به‌فره سه‌رشیتته نه‌تترسینی.
ناوی تری چاوه‌پروانی
پراوه‌ستانه
بچکۆل
ئه‌تۆ گۆزانی بلتی و بزه بگره
له رووباری ده‌نگی تۆدا
سارای هه‌موو تاسه‌کان
سه‌وز ده‌پوشن
چاوه‌پروانم به بچکۆله‌که‌م
هیواکان ره‌ش مه‌که
خۆش‌بیه‌کان مه‌فه‌وتینه
هه‌ر ده‌بی بیمه‌وه رۆژتیک
چاوه‌پروان به چاوه‌پروان!

نۆستالوژیای دراوسی

خویندنه‌وه‌یه‌کی کورتی چهن شیعرى ئاتیلانا ئیلهان

ئەوێ که رۆژه‌لاتناس بێ، دەزانێ که ناواخنی بێر و بروا و ههست و نهستی دانیشتوانی ئەم که‌وانه زێرینه، به‌یاد و خۆزگه و تامه‌زرۆی دوینیکانه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه. ئەمن زۆر نوێخوازیم له دوینیدام، تو هیشتا له پیریدا ماویته‌وه، ئەو سالی پیتشوی بێ خۆشتره و هتد.

که‌وايه ئیمه زۆر له لامان دژواره، له ئیستادا بژین و نه‌خوازه‌لا بێر له دیاردیه‌کی ته‌ماوی و نادیار و که‌س نه‌زان بکه‌ینه‌وه که ناوی ئاینده‌یه. ئاینده؟ وایه وشه‌یه‌کی سه‌یره، که‌سمان واتاکه‌ی نازانین. ته‌واوی گۆرانیه‌که‌کان و شین و شه‌پۆر و حه‌یران و بالۆره و ستران و به‌یته‌کامان، باسی «ئەوان» و به‌سه‌رهاتی «پیتشو» ده‌کات.

دیاره ته‌رمی ئەم تابۆیه به‌م زووانه له‌سه‌ر ملمان دانا‌به‌زێ و نانیزیت. ئەمه لایه‌نیکى ئۆیژه‌ی رۆژه‌لاتی بوون و رۆژه‌لاتیانه بێر کردنه‌وه‌یه. دیاره پیتوستی به‌کوتن نییه که ئەم یارده چهنده خه‌سار و زه‌بری له په‌یکه‌ره‌ی بنج و باریکی ژیا‌مان داوه. هه‌لچه‌قین له ئاسانه‌ی ده‌روازه‌کانی دوینێ و پیریدا، گوزاره‌یه‌کی زۆر ئاشنای ته‌مه‌نی به‌سه‌رچووی ئیمه‌یه. مۆرکی ئەم چه‌شنه ره‌وت و ئاکاره سه‌له‌فیانه‌یه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی ئیمه‌وه دیاره. له کار و هزر و بوونمانه‌وه بگه‌ تا خولیا و سیاسه‌ت و په‌روه‌رده و میژوو‌مان دیاره ساناترین و گه‌مه‌زترین شیوه‌ی هه‌لاتن له‌م درمه، هه‌ر ئەو روانگه ته‌سلیم کارانه و «دترمینیستی» یه که ده‌لێ: ژیا‌مان هه‌تا ده‌چێ تال و تالتر ده‌بێ، بۆیه داها‌توو‌مان نییه و پاربدوو به‌رده‌وام له لامان شیرین و شیرینتر ده‌بێ!... ئەمه ته‌نیا به‌هره‌ی هزر و هونه‌ری ئیمه کورده‌کان نییه. که جوان چاوی لێ بکه‌ین فارس و عه‌ره‌ب و تورکیش هه‌ر وایه، په‌نگه چهن جیا‌وازییه‌کی زۆر که‌م له ئارا‌دایی، یان په‌نگه چهن ده‌نگیکى زۆر ده‌گه‌من بوبی و هه‌بێ که ره‌وايه‌تی ئیستنا و داها‌توو‌مان بکات، به‌لام پاش ناوی هاوبه‌شی ته‌واوی دانیشتوانی ئەم گه‌وره ماله، هه‌ر نۆستالوژیا و نۆستالوژیایه.

دیاره خه‌سارناسی ئەم چه‌شنه روانین و ژیا‌ن به‌سه‌ر بردنه زۆرتر له ئاقاره‌کانی هزر و زانسته ئینسانیه‌که‌کاندا ده‌س ئەدات، چونکه له وێژه و هونه‌ردا باه‌ته‌که به‌ته‌وی و نه‌ته‌وی

به‌شیه‌یه‌کی تر مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرێ. ئیمه لێره‌دا، په‌سا‌پۆرتیکمان به‌ده‌سته‌وه‌یه که ئیزنی ئەوه‌مان پێ ئەدات سه‌ر بکه‌ینه هه‌موو وارێکه‌وه و که‌س له‌به‌ر خاتری روانینی نۆستالوژیکیمان، به‌سه‌له‌فی بوون تا‌وانبارمان نه‌کات، ئەوه‌ش په‌سا‌پۆرتی جوانی ناسینه، که به‌رای من ته‌واوی له‌مه‌په‌ر و دیواره‌کان و ته‌واوی ئەو سنوورانه که لۆژیک و ژیا‌نی ژیرمه‌ندانه دابینی کردوون تیک ئەدات و اتا نۆستالوژیای دونیای شیعر و چیرۆک - به‌تایبه‌تی چیرۆک - باه‌تیکه هونه‌ری، که زۆر ئاسته‌مه په‌خه‌ی هزری له‌سه‌ر بگرت، به‌لام کاتیک ئەم دیاردیه‌یه بیه‌تته په‌گه‌زی پایه‌دار و سه‌رمه‌دی هه‌موو باه‌تیکمان، ئەو کاته په‌خه‌گرتن په‌وايه. و اتا، مادام باس له ناوه‌رۆک و په‌چه‌له‌کی فکری ده‌کریته‌وه، ده‌ق ده‌توانی په‌بندی دۆستالوژیا بێ یان نه‌بێ، به‌لام کاتیک پامانی دۆستالوژیک ئەونده توخ و گشتگیر بیه‌تته‌وه، که یه‌که‌سه‌ر بیه‌چم و ئەزموونی شیواز و ریبازی ده‌ق له خۆه بگرت، ئەوا ده‌بێ خه‌سارناسانه بخوینریته‌وه.

ئەوه‌نده‌ی له‌گه‌ڵ شیعرى تورکیدا ئاشنايه‌تیم په‌یدا کردووه و له شاعیرانی کۆن و نوێیان، به‌ره‌هم خویندووه‌ته‌وه یان وه‌رمگێراوه، ئەم خاله زۆر سه‌رنجی راکیشاوم که هیللی هاوبه‌شی ته‌واوی ئەو شاعیرانه یادی دوینێ و به‌سه‌رچووه‌کانه ئەگه‌رچی له به‌دییه‌تانی دوا‌ی به‌ره‌هم و شیوازی مامه‌له کردن له‌گه‌ڵ بیه‌چمدا هه‌رکام له‌و شاعیرانه خاوه‌ن مۆرک و ئیمزای تابه‌تی خو‌یا‌ن به‌لام به‌راستی هه‌ر هه‌موویان په‌گه‌زی زه‌ق و له‌به‌ر چاوی به‌ره‌مه‌کانیا‌ن ئەوه‌یه که به‌رده‌وام به‌هه‌شت له دوینیدا بووه و ئیستنا له‌سه‌ر کاولیه‌کانی به‌هه‌شتی دوینێ، ژیا‌ن تال و پر له نامورادیه‌یه.

ئاتیلانا ئیلهان، په‌نگه یه‌کیک له به‌نا‌وبانگترین شاعیرانی ئیستای تورک بیت که سه‌ره‌رای ئەوه‌ی له‌لایه‌ن بزافه چه‌پ و ده‌موکرا‌ته‌کانی تورکیاوه، ئەتکیتی فاشیست بوونی لیدراوه، به‌لام به‌رده‌وام له‌ناو هه‌موو چین و توپیتیکدا شیعه‌رکانی ده‌سا‌وده‌س گه‌راوه هیهچ کاتیک کۆن نه‌بووه. ئیلهان زیاتر له ۱۰ نامیلکه‌ی شیعریه‌ی هه‌یه که هه‌رکامه‌یان پرۆسه‌یه‌کی دیاری پیه‌گه‌یشتن و تیه‌گه‌یشتنی زه‌ین و زمانى شاعیرانه‌ی ده‌خه‌نه روو. له یه‌که‌م به‌ره‌مه‌کانیدا وه‌ک زۆریه‌ی شاعیرانی شه‌سته‌کان و حه‌فتا‌کانی تورکیا، ده‌ردی کۆمه‌لگا و چینی بن ده‌ست، به‌شیه‌یه‌کی زه‌ق و رۆتین له شیعه‌رکانیدا په‌نگ ئەداته‌وه، به‌لام دواتر که‌لکه‌له‌ی شیوازی نوێ و بیری فورمالیستی له‌لای به‌رجه‌سته ده‌بێ، وه له دوا‌یین کتیه‌که‌کانیدا زیاتر له هه‌موو شتیکی هه‌ولدان بۆ گه‌یشتن به‌سه‌رکه‌وتن له «زمان» و بونیاتنانی تابه‌ت به‌رجه‌سته بۆته‌وه.

لهم چهن شيعرهی ئاتبلا ئيلهاندا كهش و ههوايهکی «ليريکی» جياواز و شاراوه بهدی هاتووہ كه وينهکانی له شيعری ئيمه‌دا كه م نيبه، بهلام وهك ده‌بينين مامه‌له‌کردنی شاعير له‌گه‌ل «ههستی» و زهینی خویدا زياتر له هه‌موو شتتیک «ريسک» يکی به‌رده‌وامه، بو «به‌شيعر کردن» ی واقع.

هيوادارم له داهاتوودا چهن شيعری دريژی ئاتبلا ئيلهان كه دوايين نه‌زمونه‌کانی نه‌وهی دووهمی نو‌بخوازی شيعری تورکی ده‌خاته روو، بخه‌مه بهر چاوی خوینه‌ران.

چوار شيعری شاعیری هاوچه‌رخي تورک ئاتبلا ئيلهان

ئيتير، زيزم نه‌من

منيشيان تتيك شكاند،
شکانی ده‌روون.
له شووشه‌کانی تاريکيدا، ئاو ده‌چوو.
کاترمير
له بو‌شاييه‌کی پر له برووسکه‌دا
لتي ده‌دا.
منيشيان تتيك شكاند
به‌لکو ته‌نيا بوون
يان ره‌نگه ئه‌وانيش
بع مندالی ژيا بوون.
له به‌رامبه‌ر هه‌موو گورانييه‌کانا
داخراو بوون.
شوره‌کچيک، قزبانى تتيك نه‌دابوو.

منيشيان تتيك شكاند
وايه ئيدي
زيزم نه‌من
بارانه‌کانيان
به‌سه‌ر دار و ده‌وه‌ما دانا‌باري و
له ئاوه‌کانيان نانوشمه‌وه،
[تينووم به‌لام]
منيشيان تتيك شكاند.
مه‌رگيکی سارد

وهك چه قوئی ناکاو
چه قینرا بهئه قلمدا،
که چی هیشتا گۆرانیم ئەمن
له زایینی بهرده واما.
ئەوان داخراو بوون
له بهرامبەر گۆرانیبه کان

تۆ هیچ شتیکی منی

هیچ شتیکی منی،
زۆر پهستتر له نووسراوه کانم.
تۆ هیچ کهسیت یان چیت،
نازانم من.
له رادهی پیتویست
زۆر سپیتری.
تۆ
هیچ شتیکی منی.
بۆ تیگه یشتن ناجین
بوون و نه بوونت.
دهشی له لای بهندهره کۆنه که بیت
وهک چون دیتنه وهی ئەستیره یهک
بوون به ئەستیره یهک بۆ ته نیاییم،
تۆ به لیوانت له سه ره له می شووشه داتناجین،
زۆر تر له هۆتیله کانی پاییزدا
دۆزینه وهی کچه زانکۆییبهک بۆ خه و
قاتلی ته نیایی بی و
بترسی له رۆژ

گوئی بهرده وام له زهنگی ته له فۆن بی.
تۆ هیچ شتی منی
قهت ماچ و دلاری نه کردنی منی
له لاپه ره ی هیشتا نه نووسراوی رۆمانیکدا.
کییت، چیت، نازانم.
ته وای ها واره کانت نه یانتوانی
ئهم پرسه بسپرنه وه
خۆ شه مه نده فەرکیش نییه،
هه تا له په نجه ره که یه وه...

تۆ هیچ شتی منی
وه کو گۆرانیبه کی بیانی،
نیوه چل.
ته ره وه کو داریکی باران خواردو و،
هیچ کهسیت
چیت
نازانم
له نیو خه و نمدا ئەو که سه ی
به دهنگی مندالییمه وه
بانگم لێ کردووی
به دهه م گریانه وه به دواتا هاتووم
تۆ
هیچ شتی منی.

من، ناچارتم

ئەمن ناچارم بۆت،

ئەتۆ نازانى،

ناوت وەكو بزماریک

دراوہ تە شانەکانی زەین.

گەورە ئەبی و

چاوەکانت مەزنتەر ئەبنەوہ.

ناچارم بۆت، چوزانى تۆ.

دەروونی خۆم

بەتۆ گەرم رائەگرم.

دارەکان تەبارەکی پاییز ئەگرن

ئەم شارە ھەر ئەو ئەستەمبۆلە کۆنەکەى خۆمانە؟

ھەورەکان لە تاریکیدا بلاوہ دەکەن

چرای خیابانەکان پیکەوہ ئەگرین.

لە پلیکانەکاندا بۆنى باران دى.

من ناچارتم،

تۆ نیت.

خۆشەویستی ھەندى جار

پیس ئەمترسینى.

مروفت لە ناكاو ئیوارەبەك،

ماندوو دەبى لەوہى

وہك تیختىكى دیل بژیتت

ھەندى جار جەزبە، دەستەکانى ئەشكىنى.

چەن ژيانى تر دەردىنى لە زیندوو بوونى تۆدا.

كام دەرگا لیبدا

تربشقەى خوکی تەنیایی، دى بەدوايدا.

دەنگى گرامافونىكى ھەزار بلاوہدەكات.

بەستەى ھاوینىك لە كۆنترین كاتەکان لى ئەدات

لە سووچىكدا گوڤى بۆ راگرم

ئەگەر ئاسمانىكى بەكار نەھینراوى تازەت بۆ بىنم،

حەفتەکان لە نىو دەستمدا لاوازتر ئەبنەوہ

چى بکەم و نەكەم بۆ ھەر كوئىبەك پرۆم

من ناچارتم،

تۆ نیت.

چىيان پى کردى؟

ئەو بەیانىبىيە وە دەرکەوتىبوى

يان رۆژتىك پىشتر؟

وہك بلىيى بەسەر زارى چەقۆوہ پرۆى

ئاوہا بەلەنجە بووى.

ئىستنا سەرماى ئاسن

لە ھەناسەتدايە و

تارىكن چاوەکانت.

كە تۆم بىنى

شەرمم كرد لە ئازادبوونى خۆم.

ئەرى تۆ چى ئەخۆبەوہ

چا، يان قاوہ؟

زۆر گۆراوى

بەيەكجارى نەتمناسى.

بسكەکانى درىژ بوون

داده پرژان به سهر شانتدا ،
کال کال دلّمان فینک ده بووه .
به پیکه نینت سه د مانگ
له دهرو ومانا له دایک ده بوون .
له و دیوی چیا نه بینراوه کانا
بیهووده گه رام به دواى بزهی تودا
ئه و به یان بییه وه دهرکه و تیبوی
یان رۆژتیک پیشتر؟
زۆر گۆراوی
به یه کجاری نه تمناسی .
چا ، یان قاوه ؟
شقارته م پی نییه نا ،
ها ، توش ده ستت به جگهره کرد ؟
دهسته کانت بوئه له رزن ؟ چیته ؟
پیشتر کچیکی وا نه بووی .
چییا پی کردی چی ؟
پهیتا پهیتا برژانگه کانت تهر ئه بن
چیته ؟
ئه و به یان بییه وه دهر که و تیبوی
یان رۆژتیک پیشتر؟
زۆر گۆراوی به یه کجاری
نه تمناسی

چاوه‌روانی ده‌که‌ین. له راستیدا ئەگەر بمانه‌وی بەراورد بکه‌ین له ئەدەبی ئیستای تورکیادا خەیاڵ ئوغلۆ و هاوڕیکانی بەسەرکەوتنێکی مەزن گە‌یشتوون کە کاتی خۆی له ئییراندا سەید عەلی سالتی و کەسانی وەکو ئەو پیتی گە‌یشتبوون.

دوای ئەو‌هی خوشکی یوسف شووی بە‌گۆرانی بیژی مەزن؛ ئەحمەد کایا کرد، زۆریه‌ی شیعەرەکانی یوسف له لایه‌ن ئەحمەد کایاوه کران بە‌گۆرانی و دۆستایه‌تییه‌کی قوول له نیوان ئەو دوو هونەرمانه‌دا بە‌دی هات. ئەحمەد کایا دوای ئەو‌هی له سالی ۲۰۰۲ی زایینیدا له کۆرپێکی هونەریدا پیاوانه‌ هاواری کرد «ئەمن کوردم کورد، کوردبوون شاردنه‌وی ناوی» کەوتە بەر مەترسی حەیس و تەنانەت هەر‌ه‌شە‌ی کوشتن له لایه‌ن فاشیسته‌کانی تورکیاوه هەر بۆیه‌ له‌گە‌ڵ «گۆل تەن»ی خیزی خاکی تورکیای بە‌قاچاخی بە‌جیه‌تشت و له پاریس گیرسایه‌وه، دوای ماویه‌کی کورت له‌وی له دەرد و غوریه‌تدا گیانی له دەست دا و له گۆرستانی «پیرلاشین» دا بوو بە‌دراوسیتی یه‌لماز گۆنای و سادق هیدایه‌ت و زۆر هونەرمانه‌ندی تر. ئەم کاره‌ساته‌ کاریگه‌ری زۆزی له‌سەر یوسف خەیاڵ ئوغلۆ دانا و له‌و کاته‌وه هەتا ئیستا بە‌سته و گۆرانی بۆ کەس نه‌نووسیوه.

و‌ه‌ک ئاماژه‌ی پیدرا یوسف جیا له کاری شاعر به‌په‌یکه‌رتاشین و وینه‌گریه‌وه خه‌ریک ده‌بێ. زۆریه‌ی کاره‌کانی کەش و هه‌وایه‌کی رۆمانسی هه‌یه. له‌م دوا‌ییانه‌دا هاوڕی له‌گە‌ڵ چەن هونەرمانه‌ندی گه‌وره و به‌ناوبانگ و‌ه‌ک «ئەحمەد تەلی» شاعیره‌ی گه‌وره‌ی تورک، پرۆژه‌یه‌کی ئانتۆلۆژی به‌ناوی «هاوڕیانی سولتان پیرعه‌بدال» ده‌ست پێ کردووه. سولتان پیرعه‌بدال شاعیر و عارفی گه‌وره‌ی تورک، کە‌سێکه‌ که له‌ میژووی تورکیادا هاوسه‌نگی «شیخ شه‌هابه‌دینی سوهره‌وردی» یه هەر هه‌مان ئە‌نجام و عاقیبه‌تی ئه‌ویش به‌سەریدا هاتووه.

بۆیه له‌ تورکیادا و‌ه‌ک قاره‌مانی حه‌قیقه‌ت و مه‌زنایه‌تی رۆحی ده‌ناسری. یوسف خەیاڵ ئوغلۆ هه‌ول ئە‌دات له‌م پرۆژه‌یه‌دا له‌ رێگه‌ی کۆکردنه‌وی ئەو شیعەرانه‌ی که بۆ پیر سولتان نووسراون هه‌لیکی له‌بار و گونجاوتر بره‌خسینی بۆ ناساندنی ئەو زاته‌ گه‌وره‌یه.

ئەو‌هی ئیستا له‌ زۆریه‌ی ئەو وتارانه‌ی سه‌باره‌ت به‌کاره‌کانی یوسف ده‌نووسرین ئەم راستییه‌یه که یوسف به‌راستی له‌ سه‌ره‌تای کاری شاعیری خۆیه‌وه و اتا ئەو سه‌رده‌مه‌ی که به‌ناچاری و له‌به‌ر بێ پوولی تەنانەت گۆرانی بۆ ئیبراهیم تاتلیسه‌س ده‌نووسییه‌وه، هه‌تا ئیستا که خاوه‌ن جیگه‌ و رێگه‌ی تاییه‌تی خۆیه‌تی هێچ کاتێک پشتی گه‌لی چۆل نه‌کردووه و به‌شاعیری گه‌ل ده‌ناسری. له‌ دوا‌ییدا به‌پیتوستی ده‌زانم ئاماژه‌ به‌خالێکی

بە‌ده‌ریای ده‌به‌خشینه‌وه،

ئەو ماسیانه‌ی گرتبوومان!

نیگایه‌ک و چەن شیعریک

له شاعیری هاوچه‌رخي تورکیا

یوسف خەیاڵ ئوغلۆ

شاعیر، په‌یکه‌رتاش، وینه‌کیش و مامۆستای به‌سته‌ی مۆسیقا، یوسف خەیاڵ ئوغلۆ له‌ کورده‌کانی شاری ئەرزه‌نجانی کوردستانی تورکیایه. شاعیریکی بێ کتیب، که تەنیا به‌شیرتی دیکه‌مه‌ی شیعەرکانیه‌وه سه‌دان هه‌زار هۆگر و گوێگری په‌یدا کردووه. یوسف له‌و شاعیرانه‌یه که له‌ تورکیای ئیستادا و له‌ناو چینی لاو و کرێکار و به‌شیکي زۆر له‌ چه‌په‌کاندا لایه‌نگری فراوانی هه‌یه. له‌ کۆمه‌لگای تورکیادا - که و‌ه‌کو به‌راورد دار و باری خۆیندن و نووسینیان زۆر چاکتر له‌ ئیمه‌یه- دیارده‌ی حه‌زکردن له‌ هونەری زیندوو و اتا هونەریک که له‌ ئیستادا ژیان بکات، له‌ ئاستیکدا یه‌ که له‌ ماویه‌کی کورتدا هه‌ندی هونەرمانه‌ند به‌سانایی له‌ دلی خه‌لکدا جی خۆیان ده‌که‌نه‌وه- ئە‌لبه‌ت مه‌به‌ست هونەری په‌ست و کاره‌بایی نییه- یوسف خەیاڵ ئوغلۆش یه‌کیک له‌و کە‌سانه‌یه که ئاوه‌ها شانس و ئیقبالیکی هه‌بووه. شایانی گوتنه‌ ئەم شاعیره‌ تەنیا بۆ خۆیندنه‌وه و بلاوکردنه‌وی ۹ شاعر سه‌د و بیست و پینج هه‌زار دۆلاری وەرگرتووه!

ناوه‌رۆک و موتیقی زۆریه‌ی شیعەرەکانی یوسف، نامورادی و سه‌رنه‌که‌وتنه. ئە‌مه‌ چه‌مکیکی ئاشایه‌ بۆ ئەو کە‌سانه‌ی که میژووی هاوچه‌رخي تورکیا ده‌ناسن. رەنگه‌ خه‌می سه‌رنه‌که‌وتن و خۆلا واندنه‌وی بزافی چه‌پی تورکیا یه‌کیک له‌و موتیفه‌ به‌رده‌وامانه‌ بیت و له‌ هونەری هاوچه‌رخي تورکیادا به‌به‌رلاوی رەنگی داوه‌ته‌وه. ئەو‌هی و له‌ شیعەرەکانی یوسفیدا ده‌بیرت هەر ئە‌مه‌یه. به‌گشتی و‌ه‌ک دواتر له‌ شیعەرەکاندا ده‌بینین، شیعەرەکانی یوسف زۆرتر له‌ رواله‌ت و ئازاره‌ ئاشنا و دیاره‌کانی ژیان باس ده‌کات و خاوه‌ن ئەو چه‌شنه‌ قوولایی و شاراوایی مانایی و باره‌ فه‌لسه‌فییه‌ نییه که ئیمه‌ی کورد و ئیمه‌ی ئییرانی

گرنگ بکه م که رهنکه له خویندنه وهی ئەم شیعرا نه دا زانی نی بیهووده نه بی، رهنکه له خویندنه وهی دهقی کوردیی ئەم شیعرا نه دا ناو ها ههستی یک به دی بیت که ئەو شیعرا نه له بهر ئەو هی ئاماز هه کی زۆری به قو لایی مانا و دهروون و بارستایی فهلسه فی نییه بایه خیکی وایان نییه، به لام راستیی هه کی ئەو هی که ئەم شیعرا نه هه وه کو شیعری زۆریه ئەو شاعیرا نه کی به رهوت و شیوازی شیعری «گفتار» کار ئەکه ن، له وه رگبێر اندا به شیک لهو چێژه تایبه ته وا له بهر دینامیزی ئەمرۆیا نهی خویان هه یانه له دهست ده دن که وایه جگه له شیعرییه تی شیعرا نه کان ده کری بیانووی وه رگبیرانی ئەم شیعرا نه ش له م روانگه یه وه چاو لی بکری که له ولاتیکی په نا دهستی ئیمه دا که به قه ده ر نیوهی ئیمه خاوه ن ده وله مه ندی چان دی و میژووی ئەده بی نییه شاعیر چه نده گو ی رادیتری هه یه و شاعر چه نده زیندوویه که چی مخابن له ولاتی ئیمه دا تیراژی زۆریه کی کومه له شیعرا نه کان له ۲۰۰۰ دانه تینا په رن.

گولیککی سوور، نه رم و نیان

پاچله کام،
 به تووه خه ونم ئەهینی،
 سه رانسهر دیوار،
 پاشان ناوی نهیینی و یاسا ولی شه و،
 با،
 ده ردی بی ده رمانی دل.

پاچله کام،
 خه ونم به تووه ده بیینی، ئەی یار!
 ئەی لای چه بی سینگی خۆم!

که ئاو لیخن ده بی،
 ده نگی تو ده دری له مه یداندا،
 یه ک ها ور پت
 بو نامتینی ته نانه ت.
 له ته مه نیکی پیچرا وه دایه رابردووت،
 ئەگه ر بییه دیدارم چی ده بی.
 جا گولیککی سوور، گولیککی نه رم بی
 له نیوان لیوه کانتدا.

خه مت نه بی
 باشم ئەمن.
 جار و بار مه حشه ر و
 گاگا تامه زرۆی ژیان.
 جار و بار نامه کان و

گاگا حسره تی نه وهی
به لایه ک به سه رتدا بی.

خه مت نه بی،

نه من چاکم، نه یار!

نه ی تو ته ماکوی زهردی گشت خه مه کانم.

که خوین لیخن ده بی

له ناگر بارانا پرومه ت سوور نه بیته وه،

ناگر له بیسه لانی قزت ده گری،

له دوتویی حوکمیکی ناچار بیا،

بییه دیدارم چی ده بی،

با گولیکی سوور،

نهرم و نیان بگریته وه

له سه ر گونای من.

وايه دهرۆم

شیننامه ی خه یال ئوغلۆ

له مهرگی ناکاوی «ئه حمه د کایا» دا

وايه دهرۆم

دهرۆم تا بزانت ته مه نم کرده خه لات

له باتی عه شقیک

به بی تو سقالیک پاداش.

دهرۆم تا به نسیمی خاک بی چیرۆکی من.

کی په یدا ده بی په یکه ری ماندووی غوربه تم

به ره و قوولایی گوپ دابه زینتی؟

نه م تاوانه گه وره یه، کی ده یگریته وه نه ستۆ؟

ده میتن چاوه کانم،

جه رگم،

له م شاره بارانییه دا.

وايه دهرۆم، هه لمگرن!

هه لگرن جه نازه که م!

هیجره ت، هیجره تم لی ده میتنی.

سه دان ساله ده مه هوی

نه و گۆرانییه تان بو بلیم،

که ده نگگی خۆی لی ون بووه.

ده مویست به شه فه قه تی بای بیابان

سه ره تای بسک ماچ بکه مه وه،

ته نیا گۆرانییه ک ئاواره بوو له دلای سهدان هه زار ئاواره دا،

به لکو به رده وام له وینده ری له مه حشه ر

پیکه وه بیلیننه وه.

ده زانتن چه نده خو شم ده ویستن،

که وايه چون ده بوو گه یشان به م نه نجامه .

چون چۆل کرا گولستان و بیسانی

نه و شوپنه ی که ده مگوت: «واری منه»؟

وايه دهرۆم

هیچ کامه تان

به هیچ زمانیک لیم تینه گه یشان.

نه من سه ری خو مم داو

ئیوهی بی ئینساف

له ئاههنگى لىنىچ كىردندا
هەر به ته ماشا رازى مانه وه .

وايه ده رۆم
له دونيا يه كى بى په نجه ره وه
به ره و لا بى رى نى كه س نه زان .
ده رۆم وايه ،

«ده توانى جى بايان بکه يته وه
ئه وه ئه سى تى رانه ي وا
كه و تى و نه نى و بسكته وه .»
ئاخره كه ي دلى خۆم دا به ده سته وه
راسپارده ي ئه و گۆرانى يه حه رامزاده يه
كه ناوى مردنه !

نه جاتت بوو له من ،
خۆت خۆش ئه ي تور كى با !
هه بوون باز ، هه بايه ك
بو خۆم ، بو خاك
ده شى در پى زه ي هه بى
له لاي ژنه كه م ،
له كۆرى دۆستان
له گه مه ي مند الانما .

قه لى شا دلى من .
قه لى سازه كه م ،
دىارى تان ده كه م ئه و دله ي وا له خۆ تانم ئه ستان دى بوو .

چ هه پسى كه خودايه ؟

چ سر پى كه به يانى به يانى ،
نوقمى ته م و مژ بوون ؟
ده بوو هه ر تو دوا فى شه ك به دل م وه بنى بى ،
ئه ي پارى سه جوانه كه ؟ !
قسه ي ئاخر ؟

نا شتى وام پى نه ما وه .
چى تر پروام نه ما بوو ، ته نانه ت به م ژيانه بى وه فايه ش .
لى م گه ر پى ن هه ر چۆنى ده لى ن با وا بى !
با وابى چاوى من !
مه گه ر هه ر شاعى رى ك به ناوى خه يال ئو غلئو
چهن دى پى ك بنووسى و
هه يچى تر .

چى ت پى ده كرى ؟

نه ئازار راده وه ستى نه باران
دلدار ئه گه ر پى بى كه نى هه موو شتى ك له بى ر ئه چى ته وه .
بى ده ن گى ن به م سه ر ئى واره يه ،
سو و تاوى حه سه ره تى ن ،
چى ت پى ده كرى ؟
ئه گه ر رۆژ تى ك ، ته نى ا رۆژى له م عه شقه خه منا كه
به جى بى نى ، هه ر ئه و خه مه ده مى نى ته وه .
ئاخره كه ي تو ش تى گه ى شتى
كه چه ند تا ق و ته نى ا بى ن .
وى ك گه بى شتنمان ياساغه و
هه تا يه كتر بى بى ن زۆرى پى ده چى ،
سه رمان ئه سو و رى ته وه وه ك قه ده حى سه ر او ژى تر كراو .
چى ت پى ده كرى ؟

ھۆ جوانى!

دەلئى دەنگى بارانيان جىنبوو

ھەستى گۇناكات وای دەگوت.

پەيقتىك بۆ مالتاوا،

بسكەكانت،

ماچىكى بەياو و لەرز،

ھەناسەت بىر ناكات ئەم ساتە ديسان بېيە دواو

وھكو سەحنەى فىلمىك

جىبايى دەجمى و بەلافاو دەپروا

چىت پى دەكرى؟

ئىمە لە ھىچ رۆمانىكدا

ژيانى خۆمان نەدیتەو.

چى گۇرانىيە، ئىمەيان بەھەلە ناساند.

جەدوھلى چى رۆژنامەيە بەنبوھ چلى مانەو،

تاق و تەنبا بەكولانا

لەسەرما رەق ھەلاتىن،

كەچى تەنانەت ئەو ماسىيانەى گرتىبوومان

جارتىكى تر بەدەريامان بەخشىيەو،

ئىمە ھىچ ھەلەيەكمان نەبوو

تەنانەت ژيانمان ھەلە نەبوو، كەچى...

چىت پى دەكرى؟

شياوى ئەم ئەنجامە نەبووين ئىمە.

نەدەبا ئاوەھا تەمەفمان تالان كرى،

جار جار باران لىمان ئەدا ھەندى جار ئازار،

كوا پىكەنن ديارە بەروومەتەنەو؟

كوا مىللىمىك بەرزتر بوون گولدىن و باخچەمان؟

ھەر ئىوارەيە

باوہشمان بۆ ئەكاتەو،

دەزانى رىگەمان قەت بەبەيانى نەدەپرايەو.

رۆژتىك لە كۆتايى ئەم چىپرۆكەدا،

ئەگەر بى شەرمانە بلىم: لای تو خوش!

فەرماؤشم دەكەى

فەرماؤشپىك بەناچارى

ئەستىرەكان دەكوژىنەو،

ئەم وىنەش تەواو ئەبى

يادەوھرى بازە رۆژتىك وادەكا بگرى بەكۆمەل،

بىدەنگ بىدەنگ بگرى.

چىت پى دەكرى؟

ھۆ گىبانەكەم!

كە فرمىسك بەپى دزكى

دى و دى

ھەتا دەرواتە نىو زارەو

چىژى خورمالوى ھەيە.

لە دەروونتدا مەزارى عەشقەكان،

جىبايى،

لە مەرگ زىاتر دەژمىردىن.

دەنگت ناگات ھەتا ئەوھى كە دەروات راوہستىنى.

وھك داگەرانىك لىپوژت ئەبى لە پەشىمانى.

چىت پى دەكرى؟

ئىمە نەمانئەتوانى درىژە بەم عەشقە بدەين

بروا بکە نەمانئەتوانى

کوا دلّمان بهرگه‌ی ده‌گرت.
هەر به‌ته‌نیا دهردمان بۆ مایه‌وه به‌ته‌نیا باران
ئەگەر فەرامۆشیش نەکه‌ی وا پیشان ئەده‌ی
که هیچت له‌ بێر نەماوه.
ئەتۆه‌تا هه‌میشه
وه‌ک شیعریکی ناته‌واو
له‌و کاغه‌زانه‌دا ده‌مێنیه‌وه
که گلۆله‌ی ده‌که‌م، فرکی ده‌ده‌م و
سه‌ر له‌ نوێ...

هه‌وا‌ی مائا‌وا‌یی

کاته‌که‌مان ته‌واو بوو، ناچارم به‌جیت بێلم
دابراو و له‌ ته‌واوی عاده‌ته‌کان
دابراو له‌ هه‌موو سه‌ر سه‌ری بوونیک
ژیانیک هه‌لده‌بژیرم بۆ لیکدانه‌وه نەبێ.
بروام پێ بکه‌ نه‌تێر بووم و نه‌رازی بووم
له‌ ته‌واوه‌تی عه‌شق.
ده‌لێی شه‌وانی ترسناک ده‌ژمێرێ،
ئەستیره‌یه‌ک له‌ شه‌وی بوومه‌له‌رزه‌که‌دا.
ده‌لێی سه‌رانسه‌ر ده‌هه‌ژێ، ده‌سته‌کانم رزگار ئەبن له‌ ده‌ستی تو
وشکه‌ لقی دارێک جیا ده‌بێته‌وه، داده‌که‌وێ.
ئەوین؟ ئەوین ته‌واو بوو گیانه‌!
گۆل؟ قه‌ت بینمان پێوه نەنا.
خۆت په‌یدا بکه‌، شه‌پۆلانیکی شتیکی.
ده‌مانتوانی به‌ته‌واوه‌تی بێن به‌یه‌ک.
لای تو خۆش نوری دیده‌ لای تو خۆش.
کات ته‌واو، به‌جیت دیلم، ئەمه‌ کاتیکی قه‌لشاوه‌ی ناسکه‌ بۆ هه‌لوه‌دا

واری مائا‌وا‌یییه، له‌ په‌نجه‌کانه‌وه هه‌لاو دی به‌ره‌و تو
ئەمه‌ برینی ژیانیکی ئەنجن ئەنجن کراوه، ناشی نه‌زانی.
شوێن پیت به‌ته‌واوی ژینمه‌وه ده‌مێنی.
قه‌تیس ده‌مێنی له‌ چاومدا، ده‌چیه‌ نێو وینه‌کانه‌وه.
بریا جیگایه‌که‌م هه‌با، جیگایه‌ک که‌ توێ تیدا وه‌بیربێنمه‌وه،
له‌ مه‌زراکانی خۆتدا که‌ شه‌وه‌ق دادی،
مه‌رگ؟ ترسای گیانه‌.
شه‌ر؟ هه‌لاتی گیانه‌.
دلّه‌راوکیته‌ له‌ به‌ر چیه‌ هه‌ له‌ خۆت بده‌!
ئەتۆ کاتیکی ئاو بووی و سه‌رده‌میکی تیماری من، ئیستا...
لای تو خۆش
گیانی من
لای تو خۆش.

خەونی ئیماکان

ئەنيس باتور

تېگەشتن لە زمانى شتەكان و تېكەلبون لەگەل گيانى شاراوى ھەستى، ڤەنگە سادەترين پېناسەى ئەرك و كارى شاعير بى. لادان لەو سنور و لەمپەرانه و تابۆ زەينى - زمانىيەكان دابىنى كردون. ويرانىكى زۆرى دەوئ. تەنيا شاعير بون بۆ گەشتن بەم مەبەستە بەس نىيە، دەبى ھەول بەدەى بەردەوام شاعير بىتەتەو. واتە دەبى چۆمىك بىت بەناو ھەموو شوئىنكاتەكاندا لە ھات و چوودا بىت. ئەنيس باتور لەو شاعيرە ھەرىسانەى، كە دەستدريژى بوارەكان وژانەكانى تر تەنيا يەكەك لە تايبەتمەندىيە شىعەرىيەكانى ئەو. تەنانەت ئەو كاتانە كە شىعەرىكى ڤەوايەتتى سادە دەلتى زۆر بۆى گەنگە، نىگارگەرى و سىنەما و چىرۆك تېكەل بەشىعەر، بكات. بۆيە بەردەوام ھەول ئەدات كامىرايەك لە پىنوسەكەيدا بشارتتەو.

لەناو شاعيرانى توركد، ھەتا ئىستا زۆر بەدەگمەن كەسەك وىست و جەسارەتى «لادان» و تازەگەرى بنەرەتتى بوو، بەردەوام شابلۆنەكان و قالبە قبوول كراوكانى جوانى ناسى بازار - تەنانەت بۆ ھەندى گەورە شاعيرىش - ديارىكەر بوو. بەلام ئەنيس ھەر لە سەرەتاو سەلماندوويەتى كە دەبەوئ جىاوازى خۆى پيارىزى. نە وەكو ھەندى رۆشنىر، توركەيەكى سەبەر و سەمەر و تۆكمە دەكاتە ئالائى تازەگەرى، نە بەوئىنەى شاعيرانى چەپ، زمانى كۆلان دەكاتە كۆگای ھەموو شتىك، ئەو لە جىاتى ئەمانە ھەول ئەدات لەناو دونىايەكى شاراو و ڤازاويدا باسى قوولاىيەكانى زەين بكات. ئەو شتانە دەخاتە روو كە ئىمە بەردەوام ھەولئى شاردنەوھيان ئەدەين بەردەوام لە ناو خەونەكاندا بەدوای ئىمزاكەى خۆيدا گەڤا، تەنانەت ئەگەر جاروبار لە بىرى چووەتەو كە ناوى ئەنيس بوو و خەلكى توركەيە. خالئىكى گەنگى تر لە ڤەوتى ھزر و ھونەرى ئەم شاعيرەدا دژايەتتى روون و ئاشكرايە لەگەل سىياسىكردنى ژيانى رۆشنىراندەدا. ڤەنگە سىستەمى حكومەتتى توركيا بۆ ئىمەى ئىرانى و كوردانى دۆ و دىمۆكراسى نەديو زۆر ئايدىال بىتە بەرچاو، بەلام بەرپاستى لەو ولاتەدا كەمتر ھونەرمەندىك پەيدا دەبن كە

ناچار نەبن بەدەستەلەتەو بنوسىن، ئەنيس يەكەك لەو دەگمەنانەى كە ھىچ كاتىك سەرەڤاى ھەموو سەرگەوتتەكانى، خۆى بەحكومەتەو نەنووساندوو و بەردەوام ڤەخەگرى ئەو شاعيرانە بوو كە بى دەنگ و بى ھەلوئىست زمان و ھزر و نووسىنيان بۆ حكومەت بەجىھتتەو و بىرى ژيانى تاكە كەسىيان لەلايە.

زمانى توركى لە سەرەتاي ژيانى بەھەند و جىددىي خۆيەو، واتا دوای ھەولدانە چەوت و راستەكانى بزاقى كۆماریي كەماليستى بۆ ھاوچەرخ كردنى زمان، ئەوئەندە لە ژىر دەستەلاتى پىاوانى سىياسەتدا ماوئەتەو، بەشىوئى ناراستەوئوخو كارىگەرىيەكى تەواوى لەسەر شىوازى بىرگەردنەو و نووسىنى ھونەرمەندان داناو. يەكەك لەو كارىگەرىيانەش سىياسەتى بايەخدانى لە ڤادەبەدەر بەئۆئە و دونىاي لەبەر چاو. ڤەنگە سەبەر بىتە بەرچاو، بەلام چاوخشاندىكى كورت بەسەر ڤەوتى چەن دەبە شىعەر و ئەدەبى كۆن و ئىستاي توركد ئەوئەمان پى دەسەلمىنى كە شاعيرانى تورك چەندە لە دونىاي ئاشكرا و ئاسايى ئەدوئىن؛ ئەوئە كە حكومەت زمانى بەشىوئەكى شاراو سووك كرد و كردييە ئامرازىك بۆ شانازىكردن بەتوركبوونەو، دوو ئەوئەندە دژ بەران و ئوپوزىسيونەكان بەبىرۆكەى چەپىي كرىچ و كالىو زەمانىان كرده ڤردىك بۆ گەشتن بەمافى بن دەستان و بەرھەم ھىنانى دروشمى نوئ. بۆيە بەرپاستى سوئە و دونىاي شاراوئى زەين، زۆر كەم و كورت ھاتوتە نىو دەقەكانەو.

ئەنيس باتور، لەم بوارەشدا بەردەوام خاوەن ئىمزاىەكى تايبەت بوو و دونىاي شىعەرەكانى ناكۆكىي نىوان خود و زەين، خود و دونىا دەخاتەروو. سىماى شاعيرىكى «دەرگىر» ئەبىنن كە ھىچ شتىك بەلايەو سادە نىيە. ھات و چوون بەناو لابىرئىتتەكانى زەين و ئاوتزەكانى دوئىن و سبەينىدا لە زۆرەى شىعەرەكانى باتوردا ڤەنگى داوئەتەو. ئەو دەبەوئ بەداكۆكىي زۆرەو پىشان بەدات، كە تاك بەستراوئەتەو بەكۆو، ئەگەرچى بۆى ھەيە جاروبار ھەلئ و بۆ خۆى لە سووچىكدا خەونى تاكە كەسى و مەھرمانە بىئى.

نزىك بوونەوئى باتور لە ناستى جوانى ناسىنى جىھانى شىعەر، بەم واتايە كە دەبى پتوئە گشتىيەكانى فۆرم و مانا بەردەوام تاقىكردنەو و ئەزمونى تاكە كەسى بەسەربانا زال بىت، ھەولدانىكى جىددىيە كە لانى كەم لە شىعەرى «بەسكەكانم بۆ تۆ...» دا زۆر بەئاشكرايى ڤەنگى داوئەتەو. يارىكردن بەفۆرمى جىاواز و مامەلەكردن لەگەل دونىاي شاراوئى شەودا خۆى بەشكلىك دەنوئىنى كە تازەگەرىيەكەى سادە و ساكار و لەھەمان كاتدا «تايبەتى» دەمىتتەو. ھەولدان بۆ گەشتن بەلەخنىكى لىرىك كە تەنيا لە

گهرووی ئەشقیکی پەروەردەکرایی شاعیرانەوه بیژنەفین، توانای راکیشکردنی شیعرەکه زۆرتەر دەکەنەوه.

له شیعرى دريژى دلۆپه بەردەکاندا، چەن چەمکی راولەستاوی قورس وەکو قفل و بیدەنگی و بەرد، ئامادەبوونی رۆحیکی نامۆ و پەککەوتەمان دینیتە بەرچاو که هەول ئەدات جیهان له پەیف و نووسیندا بخوینیتەوه، کهچی کاتیک بەمورادی خوژی دەگات بەوهش رازی نابج و هەولی نووسینەوهی تازەى جیهانی هەیه.

هەر وها له چەن شیعرى کورتدا شیوازیک له خواستی «وهدەرختنی رازەکان» دەبیتە کەلکەلەى شاعیر که ئانارشیزمیکى کرچ و کال ئاشکرا دەکەن وەک شیعرى چەن رۆخسار و ۵ بەلام له چەن شیعرى تر وەکو دەنگى حەشاردراو، هەر وها شیعرى بەرەنوسى هاوین و نۆهەمین ئاوازا سیمای شاعیریک نەخش دەکری که زۆر شاراو و کاوہخۆ نەزمى دونیای ئیستا بەمەبەستى دارشتنەوهی دونیایەکی تر تیک ئەدات.

من دەموست ئەنیس باتور بکەمە بیانو بو ناساندنی ژانریکی ئەدەبی تورکیا بەناوی «دەنەمە Deneme» یان ئەزمون که دەقیکی بەربلاووبی سنووری ئەدەبی تورکیایە و رەنگە هاوشیوی ئەو ژانرە کۆنەى ئەدەبی عیرفانی - فەلسەفی خۆمان بیت که بە «شەتەح» ناوی لیدەبەن. دەنەمە یان ئەزمونەکانی باتور زۆرن و لایەنگری فرەیان هەیه بەلام بەداخووە لەبەر دريژبوونی دەقەکان ئیستا ئەو ناساندنە دەس نادات و هیوادارم له داها توودا ئاوا هەلیک برەخسیت.

ئەنیس باتور خاوەن خەلاتى شیعرى «سیببلا ئالیرامو» یه که دەولەتى ئیتالیا هەر سال بەشاعیریکى گەورەى دونیا پیشکەشى دەکات.

له دوایدا ئاماژە بەم خالە بەپیتوست دەزانم که خویندەوهی کتیبە شیعرى «سفر بە آینەى دیگری» که وەرگێری چالاک و زانا «حمید فرازنده» بەشاعر و توویژەکانى باتور پیکى هیناوه، یارمەتى زۆرى دام بەلام هیچ کام لەم شیعرانە که بەکوردی بلاو دەبنەوه له و کتیبەدا نین.

شەرابی تازە، شەوی کۆن

۸ شیعرى شاعیری بەناویانگی ئیستای تورکیا

ئەنیس باتور

بسکه کانم بو تو برینه وه

۱

بو توّم برینه وه

ئەو بسکانه که ساله ها

دریژه بوو بوونه وه.

لەبەر تو راولەستام،

پشوم دا پاش ساله ها بەپتوه بوون.

دواى ساله هاى سال

داخستن و داخراو بوون،

بو تو کرامه وه

بو تو ئاوه لام کرد هەموو دەرگایەک.

بو تو چاوەروان بووم

بو تو.

تەنیا جاریک

بو تو پیکە نیم و

بیدەنگ بووم پاشان،

ساله هاى سال

له بوشاییدا بەپتوه بووم،

بەپە یژەوه داگه رام

دەزانى من

تیشکم بەستبوو بەشە وگاره وه.

لەبەر خاتری تو

هومیدم گرت

بەهام دا بە ژین.

لەبەر تو ئاگرم هەلکرد

ساله‌هایه ده‌پار‌تیزم ئەم ئاگره .
زه‌مه‌ن ده‌پار‌تیزم ته‌نیا بۆ تۆ،
دوردی شه‌راب و
ژینی شاراو‌هی نیو دورد‌ه‌کانم بۆ تۆ،
چاو له‌ خۆر ئە‌پریم
مۆمه‌کان ئە‌تارینم،
پێخه‌ف راده‌خه‌م
هه‌مووی بۆ تۆ.

۲

ئەم مێزه‌م بۆ تۆ ناماده‌ کرد
با گه‌رده‌لوول له‌ نیوان دوو وشه‌دا
ئارام گری .
ئەم پێخه‌فه‌م بۆ راخستی،
ده‌زانی سیاچه‌لی خه‌و
له‌ نیوان دوو گه‌رده‌لوولدايه .
ئەم خۆراکه‌ بۆ تۆيه
برسیه‌تی کوێر ناگری و
جیگه‌ی له‌ نیوان دوو برسیه‌تیدايه .
ئەم نیگایه ،
ئەم قسانه ،
بێده‌نگییه‌کانم
هه‌مووی بۆ تۆيه .
بسکه‌ براوه‌کانم ،
ته‌نیا له‌به‌ر تۆ
دریژ کردۆته‌وه .
ئەم ئاگره‌م له‌به‌ر تۆ کوژانده‌وه .

له‌به‌ر تۆ سووتام .
ئەم خه‌یوه‌ته‌م بۆ تۆ به‌ریا کرد ،
له‌م ساعه‌ته‌دا
به‌بۆنه‌ی تۆوه‌ ئاوم گه‌رم کرد ،
له‌ نیوه‌ شه‌ودا پرووت بوونه‌وه‌م
له‌به‌ر تۆ بوو .
نا ، بێده‌نگ نا‌بم
له‌ باوه‌شدا .
وه‌کو ئە‌ییویک
له‌ نیو قفلدا .
هه‌م جه‌للاد ،
هه‌م قوربان .
تۆویک بۆ تۆ .

زه‌ریا به‌رین ، با بێره‌نگ

به‌یانی به‌ناو تیشکه‌کانه‌وه
تێپه‌ر ئە‌بوو .
ده‌نگی «تریزا»
ساف و بێگه‌رد به‌رپۆه‌ بوو .
بالنده‌ ته‌نیا .
له‌ ئاسماندا هه‌ور .
له‌ هه‌وردا شکل .
له‌ شکلدا هه‌لچوون شاراو‌ه .
هه‌لچوون په‌روه‌رده‌ بووی زه‌مه‌ن .
زه‌مه‌ن ئاوی سه‌ر گه‌لاکان .
خوینی ناو ده‌مار ،

بیربکاتهوه، پروا بکات به بیرلیتکراوهکانی و
 دیسان هاوړتیبهک بو بیرلیتکردنهوه.
 بهلکو بهردوام دهی بالهکانی تاقی بکاتهوه.
 گهړان بهدوای ولا میک،
 شیاوی هموو پرسج بی.
 ئەمه بوو تهواوی کاروباری:
 بیرکردنهوه،
 ئیمان نههینان به بیرلیتکراوهکانی،
 بیرهکانی وهکو دهسکتیشیک وهردهگپړی
 تهیرهکانیش هر وایان دهکرد.
 یهک هلدهسایهوه یهک بهرهو خوار دهبووه
 گهړان بهدوای شونیتکی زتیرین
 بو داکهوتن
 شونیتیک بو تیکچوونی هاوسهنگیبهک.

بهرد نووسی هاوین

شهمهندهفهریک بوو
 ئەو خهونه شینهوا
 لیتی سوار بووم،
 بهنبوه چلی مانهوه، پهیکهری
 شوفیر و بیتاقهچی.
 دهنگی ناقروس هلدهفهری.
 مندال ئاویزان مایهوه.
 ئەم شاره تهنیا خهیا لیک بوو،
 تهنیا شهویک.
 رۆژ هلکرا
 پا پورهکان کرانهوه.

پراوهستاو،
 چاوه پروان.
 زه ریای بهرین:
 بهجی ماون،
 رۆبشتووان،
 له دهروونمهوه تیشک و تیریتژ له دهرياز بووندا.
 تاریکی بهماندوویی
 له منهوه تپیهری.
 شهویک،
 تهنیا شهویک مایهوه.
 بیلا بگات
 شهمهندهفهری رهش،
 ریبواری ههناوی من.

نۆهه مین ئاواز

بهلکو بهردهوام پیوسته بالهکانی
 تاقی بکاتهوه.
 بی وچان چاوی له تهیرهکان کرد.
 نهیده زانی، بوچی
 له بو شاییدا
 یهکیک هلدهستیتتهوه و
 یهکیکی دی، دادهکهوئی؟
 بوچی هاوسهنگیبهکی تر تیک نهچی و
 تهواوی وهختهکان
 خهرجی گهړان بهدوای شتیک نهکرین؟
 تهواوی کاروباری بیرکردنهوه بوو

هه وریکی راست،

به لام شه قامه کان.

شه قامه کان هه موویان تونیل بوون.

په بیکره ده جوو لیتته وه،

چه ن گه وره ن ماله کان!

له دواي ناگر،

مژ مایه وه و

دوو که ل و نه سپه ند.

چه ن پرسی تال

پراوه ستا و پراوه ستا و

له عه قلمدا مانه وه.

دهنگی هه شار دراو

تۆی له بادا په بیدا کرد،

له بادا تۆی به با دا.

پروانی له پۆچنه وه،

نامیز نامیز به لیزمه هه لفری باران.

گوئی: بهیله با هه لبات.

بیتا هه لبا با،

ئه تو بی هاوتای بۆم.

له ئاسمانیکی شله ژاوا

له پیزدا بوون شیعی هه لکراوی پهری.

هه وای هه لمژی و دوردی کشایه سینگییه وه،

دوردیک له شه راوی هه ور.

گوئی: پراکشه! پراکشه ئه نیس!

با به درتژی شه ویک،

دهنگت کو بیته وه.

چه ن پوخسار و پینج

شهرم مه کهن

له پیساییه کانی دهروونتان.

من ئه م ناگره م خو ش ئه وی

ئاوا بلاوه ده کات به سه ر گۆناتانا.

من خو شم ئه وین ئه و هیچانه

وا وه کو بزما ریک له گه رده ن به ره و ژوور

پیتانه وه ده نووسین.

ئه گه ر وه ده ر که وتبا،

ئه گه ر کراسه که تان سه رتاپا هه لدرابا.

ده متوانی برژانگه کانتان به که یه که بژمیرم،

ده ستیکم سوور سوور له ناگردا

ئه وی تر له سه ر گوتتان.

ئیه وش هاوارتان ئه کرد:

کو لکی به ی!

سینگ و بهر!

تافگه!

دلۆپه به رده کان

له م خو لانه وا

له و دیوی ساراوه دین،

له و به یانییه وا

ئاسمانی ره ش کون ده کا و دئ،

ده با زمان بکریتته وه،

زانایه کم ده وی!

تاسیکی مویاره ک

له دهستی داده که وی.
 دهبا له جیاتی
 بی ئاوی ئیسکه کانی برپره و
 له جیاتی ترس و سیابه ختی،
 دیره کانی رزگاری بنووسرینه وه.
 دهبا کاتیک له چادره که م درده که وم
 کپوه بیته بهره و پیرمه وه.
 بهرله وهی سواری ئه سپه که م بم پروانه م:
 له چاوانته وه تیپه ری،
 تیشکی ئاسایشی ونوو.
 نزیکان
 هه روا له خورابی منیان هینایه ته نگ.
 دهبا ره شه بای دورره کان بیت،
 چی کریستالی ته نیشتی تویه
 پر بی له دنگ.
 تیک شکام
 دۆراند م،
 ئه مانه سالانی خۆله می شیبی من.
 زانایه ک پهیدا بکه ن،
 دهبا به شه و گارما
 ئه ستیره هه لزی.
 ئاوه ها راکشام له شه ودا و
 شه و نه ده پرایه وه.
 ئاوه ها خه وم لی که وت،
 که مه رم یه کسه ر هار درا.
 له کۆشکدا

کی داده نیشی، ده زانم
 کی ئه چیتته به خه ل ژنه کانم،
 ئه وهش ده زانم.
 بۆنیکه خه ست،
 هه ستیکه ره ش،
 هۆده کانم به رقیکی زارکه ف کردوو
 داخران،
 شاره کانم داخران و
 قه له مپه وی روخواوی چیا ته ماوییه کانم:
 ئیمپراتۆریکی بی خاوه نم هینایه ئیره
 به باتیک خوی
 سه هۆلی غروورم توانده وه و هینام.
 شووشه یه ک شوکه رانم هینا،
 له که س نه ترسام
 ده مزانی:
 نه چاره نووس
 نه له عن و نفرین
 نه ش مه رگ:
 ته نیا شوپه هیه ک هه یه و
 ده بی بیار تیزی.
 زه مه ن، ئه و دلۆپه مه زاننه
 که بوونه ته به رد،
 منیش هه ر ئاوه هام.
 قفله کان، بو من
 نه هه ن و نه ش نین.

ئەگەر دەرکەوم و
ئاگرىكى بى سەر و بن ھەلبىكەم،
داخۆ ئەوان ئەتوینەوہ؟
ئەگەر دەرکەوم ئاگرىك بەرپا بىكەم
ئەوان وائەزانن بانگيان لى ئەكەم
من بانگ ناكەم نا .
دەلپىن ئەمە رەشەبايە بەكۆل ئاگرەوہ .
ئەترسن ،
من بۆ ترساندى كەس نەھاتمە دونيا .
يارمەتيم بى واتا ئەبى .
كاتى خۆى
دلۆپەكانم ئەتوینەوہ .
بەرزەخ
ئەكەويتە نىوان
پرابردووم و ئايندەمەوہ ،
بەسەر ھىلى خۆما ئەپۆم:
چاوەپروانى زاناىەكم
گرىبى ئەم تەلىسمە بىكاتەوہ ،
لە بىدەنگىمدا
وشە دابارى

ياساغ

ياساغه ياساغ
تيگه ييشتن له چاوانى تو
دهسته كانت
ياساغ كراوه ليم
ئاخ .ئاخ
بريا من نه سربنى چاوه كانى تو بام
ههنگاوى نيو حهزى تو بام
دواى تاوانبارى
نه من به يانى بى تاوانى تو بام
به للام ياساغه ياساغ
تيگه ييشتن له چاوانى تو
دهسته كانت
ياساغ كراوه ليم
بريا نه من كوچبه رى روخسارى تو بام
نه من برىا په نابه رى پيخه فى تو بام
نيشتمانى تو بام
به للام ياساغه ياساغ
تيگه ييشتن له چاوانى تو، دهسته كانت
ياساغه ياساغ.

بو كچه كه م بهرفين:

بهرفينه كه م!
روخسارت له دهروونى مندا پيده كه نى.
به خه يربى بو ئيقليمى دلى من.
(ناوى من له ببرى كه سدا نامينى)

دهنگيك به بهرزايي خوشم نهوئى

شيعر و ژيانى شاعيرى بهرچه كه كورد
بيلماز نهردوغان

"بيلماز نهردوغان" له سالى ۱۹۶۷ له يه كيتك له شاره كانى كوردستانى بن دهسته لائى
توركيا به ناوى "ههككارى" هاته دونيا وه. بيلماز نهردوغان خويندنى سهه تايى و
ناوه ندى و دواناوه ندى له ئانكارا ته واو كرد و له بهشى نه نداز ياريدا وهك خويندكارى
سهه كه وتوو قبول كرا. به للام عهشقى شانۆ و نووسين بوونه هوئى نه وهئى نه نداز يارى به جى
بيلى و يه كسهه ته سليمى شانۆ و هونه ر بى. بيلماز نهردوغان گه وهه ترين و
به ناوبانگه ترين زنجيره فيلمه كانى تلويزيونه كانى توركياى نووسيوه و بو خوئى دهورى
يه كه مى تيايدا گيپاوه.

دواتر يه كيتك له شانۆ كانى بيلماز نهردوغان به ناوى "ژن بوون بو ئيمه بمينيتته وه" بو
ماوه ۵ سال بهرپوه چوو كه گه وهه ترين نه كته ره كانى توركيا بو نه و كاربان نه كرد. نه م
نووسه ره شاعيره بهرچه كه له كورد دواتر له گوپه پانى شاعيره بشدا سهه كه وتنى زورى
به دهس هينا. بو يه كه مجار له گه ل "نيزامه دين ئاريج" هونه رمه ندى به ناوبانگى كورد كه
زانبارى موسيقياى كوردى و توركيايه، دهستى به هاوكارى كرد و شريتيتك له شيعره كانى
خوئى بلاو كرده وه. نه م شريتته له ماوه يهك ههفته دا سهه هزار دانه لى فرؤشرا.

نه م شاعيره بهرچه كه له كورده هيج كاتيتك بابه تى به كوردى بلاو نه كردۆته وه. بيلماز
نهردوغان له شيعره كانيدا، خاوهن شتوازى ده رپينى تاييه ته.

پهنگه يه كيتك له تاييه تمه ندييه هه ره گرنگه كانى شيعرى نه و، هه وا و "لحن" تاييه ت
به خوئى بيت، كه له گه ل ههست و سوزى رومانسييدا، به رده وا م كهش و هه واى تاييه تى
عهشق و نه وين و تامه زرو و مالتاوايى به دى ديتنى.

شيعرى به ناوبانگى "من ته نيا نه گه رى نه وهئى منت خوئى بوئى وادارى خوئى وبيستى توئى
كردم". له و شيعره به ناوبانگانه ئى نه وه كه له ناو ته واوى ديوان و ناميلكه هاوچه ركه كانى
توركيايه دا چهن دپيكي پهنگى دا وهه وه و له ناو كومه لگا دا لايه نگرى هه يه.

ده لیبی ماریک که وتوتته نیو ئاوه کانی زه ریاوه)
 وهک شنه ی ئاخری مانگی پاییز،
 تا بانگمان لی ئه کهن،
 ئه پرووختین، ئه شکیتین.
 ئیمه بیرمان له رق کردۆته وه،
 ئیمه خاوه نی چه قوبه کین
 که زۆر زوو ئه شککی
 ئه چه میته وه
 بۆنی تو، بۆنی خوداییت
 به رامه ی گوتنی: بابا گیان! بابا گیان!
 ئاااخ..... ئاااخ
 له شوپنیک
 ئه ویننیک کۆن
 له جامه کاندایا مابۆه.
 چه یف بوو.
 بۆ ئه بی بیژین؟
 ئیمه پیوستمان به نه خشه ی عه شق بوو.
 ئیمه به دوا ی شیتی و ته جه نونی نویدا ئه گه راین.
 ئیمه مندال بووین.
 به راستی نه مانویست گه وره ببین.
 تو شنه یه ک بوویت
 شنه یه ک.
 باوه شیک نانی سه وز.
 پیگه یشتنی لیمۆیه ک، لیمۆ
 چاوه پروان بووین بین و
 پرسیار بکه ن:
 قوربان چی ئه خوژ تا بئین بۆتان!

تو هاتی
 به خه ییری به رفین گیان
 کچه که م. تو وره بوونی من!
 وه مانده زانی کۆبوونه وه ی ته نیا من و تو
 به سه به س
 نه مان ئه زانی چی راسته و چی خه یال
 به بی ئه وه ی ئاگاداری بدهیت، هاتی.
 ببوره ئه گه ر دیوه که مان شپرزه.
 ئیستا کۆی ئه که ینه وه.
 کارت دژواره کچم.
 هه م ئه بی بۆ خوژت گه وره بیی،
 هه م پیوسته ئیمه ییش
 گه وره بکه ییت!
 ئه یانپرسی: باوکت ماوه؟
 ئه تگوت: ئه ری باجم هه یه.
 به خه ییری کچم
 تو رو خساریکی
 به رده وام پیده که نی.
 به رده وام له گه ل کاته کاندایا
 دانیشتووی ده روونی منی.

عه شقه که مان

عه شقه که مان وه کو هه ولدانی
 دوو ئینسانی چاویلکه یی بوو
 که هه ول ئه دن یه کتر ماچ بکه ن،
 به لام قهت له بییری ئه وه دانین،
 سه رته تا چاویلکه لابه ن،

پاشان ماچ!
قەت بەبیرتدا ھاتووە،
کیشەیی وشەیی بەلکو؟
بەلکو جوانترین بازنە بۆ دەستی تۆ،
پەنجەکانی من بێ.
بەلکو ئاشکراترین درۆ،
وشەکانی من بێ بۆ تۆ.
بەلکو تۆ.....
بەلکو من.....
ھەژاری، یەخسیر بوون، نامۆ بوون
ئەری بۆ ئەبێ ئینسان پەنا بەری دلی خۆی نەبێ؟
گەرمتترین پەبشەکان بەناوی مردوو
دەس بە دەس و زار بە زار ئەگەرین
بۆیە خەمەکانی منیان لە لۆری بارکردوو و
بۆ گۆرستان ئەچی.

كوردىك لهنهسته مېولدا

ژيان و بهرهمى موراد خان مۆنگان

موراد خان مۆنگان له سالتي ۱۹۵۵ له شارى ئەسته مېول هاتوته دونياوه. موراد خان چهن سالتيك له شارى ماردین له كوردستاني بن دهسته لاتي تورکيا دهرسى خويندووه، پاشان گه پراوتهوه بو ئەسته مېول و له زانکو و له بهشى شانودا خويندنى بالاي ته او کردووه. دوای چهن سال کارکردن له شانو به ناوبانگه كانى ئەسته مېول و ئانكاردا پرووى هیناوتته نووسين و له سالتي ۱۹۸۰ له لاتي ئەدهبي ئاكاديميای وهرگرتووه.

پاشان له سالتي ۱۹۸۱ له لاتي ئەدهبي گوڤارى گۆستهرى به دهست هیناوه. موراد خان مۆنگان هيچ كاتيك به كوردى نهينووسيوه له به ناوبانگه ترين شاعيرانى ئەمروى تورکيايه. يه كيك له گه وره ترين تايبه مهندييه كانى شيعرى موراد خان ئازايى و پابه ند نه بوونى به زمانى شيعرو ياسا و پىگای تايبه تى بنه ما و رواله تى شيعره. واته: له و شاعيرانه يه و هيچ كاتيك بير له قسه ي ره خنه گران ناکاته وه. چى پى خوښ بى ئەينووسى. ههر بويه جارى و اهيه شيعره كانى له زمانى بيره وه رى و نامه نزيك ئەبنه وه.

موراد خان شاعيرى كى گه شبن نييه. تالى و ناخوشى و ره شاييه كانى ژيان زورتر له هه موو بابه تى كى تر، زهين و ميتشكى شاعيرانه ي ئەو داگير ده كات. ههر بويه زورجار له شيعره كانى كەش و هه وای پر له ساردى و تالى مهينه تى ده كه وپتته بهر چاو. بو ئەوه ي دونياى زهينى و شيوازى جوانيناسى و بيرکردنه وه ي تايبه تى ئەم شاعيره بناسين، رهنگه ناچار بين په نا بهرينه بهر ئىقلىمى چيرۆك و يادداشته كانى. هه نديتجار ههست ئەكهين موراد خان له ده رپرپندا تووشى دەس وشكى ئەبى هه ميشه لايه نيك له مه سه له كه له لاي خوى به زيندووبى و شاراوه يى ده هيليتته وه.

له ناو شاعيرانى ئەمروى تورکيا دا به رده وام موراد خان يه كيك له به ناوبانگه ترين شاعيرانه به لام هيچ كاتيك پىگا به هه والئى تران و كاميراي ته له فزيونه كانى نادات و له سوچى ته نيابى خويدا ته نيابى خويدا خه رى كى نووسينه.

په نجه ره ي باكوور

هيشتا بوئه كه ي به تووه ماوه

ئەو گولە ي كه بونت پيوه كردبوو

سوپى ئەو زه ربايه كه چاوت لى كردبوو

به قامكه كانى تووه ماوه

وينه ي ئەو ئىقلىمه دوورانه وا توگه پراوى

به تووه دياره

نه سيمى دووربان

له لاي توپه، له نيو قوت دايه.

هه زاران شه وگارى خه يوهت نشين

ئىستاش له لاي توپه

رابدوو هه رچه نده كه دووربى

ئىستاش له ده فته ره كونه كه ت دايه.

ئەلتي ئەگه ر نه يان نووسم نابى

په نجه ره ي روو به باكوور ئەكرتته وه

له ده فته ره كه يدا نووسراوه:

كويله يه كه نه ماوه، ئەبى هه لاتي

روبارتيك پچراوه، ئەبى...

تو چيت هه يه له ئاميربان بگريت؟

بیره وه رى،

ده فته رى كوڤ،

په نجه ره ي باكوور و... چى تر...

هيجى تر.

نامه

بۆشترین و به تالترین وشه كان
خه مبارترین دیمه نه كان.
له عنهت كراوترین ماناكانی ئەم زمانه مان.
دووری، دووری سهر زارمان
ئەو ئاوپنه یه وا له گیرفانی خه لكیم دزیوه
پوخساری ونبوون خۆم و...
ئا الخ... پۆژگار قهت له لام بایه خی نییه
شه وان، ماجه رای به سه رهاتی بی پرحم
شه وانی رهش
شه وانی پر له ته نیا كه وتوو ان
نامه یه کی نه كراو، چه ند پۆژ ته مه نی هه یه؟
له ناو برین و بیره وه ریدا یه خسیر كراين.
نه!

پیتوست به ناردنی ئەو نامه یه نییه.

بۆ خۆم ئە زمانه وه لامه كه ی

لا په ره یه کی سپییه.

سپی، بی وشه، بی ئیمزا، بی نیشان.

ئەمه و اتا جیایی دابرا، هیچ

پیش تر

ئەبوون به خۆله مییش

ته واوی ئەو کیوانه كه دیتبوومن

بیده نگ، ئەچومه سه ر فینکترین ئاو

ته نانهت به ر له ئاسکه كان ئەگه یه شتم.

ئەو کاته ئاوه كان

ئەیان توانی من بشۆنه وه

ده ماره كانی دهرونی من پر بوون

له تیشکی خۆر

کاتیك من ئەخه وتم

پۆحم هیدی هیدی

ئەچوو بۆ پیا سه كردن.

خویناوی بووم قه تلم كردبوو.

خه ونه كانم زۆر زۆرتر بوون

ئەو چیرۆکه وا

خه ونم پیتوه بینی،

له جیاتی هه ردوو کمان ئەژی.

هه موو شه وئ

هه موو شه وئ

هه موو شه وئ

کی ئەتوانی له سیبهری ئەو ده ربا ز بیی؟

کاتیك هه زاران ری به جی دپلین.

هه زاران شت ون ئەكه یین

ته نیا یه ک شتیان لیمان ئەوئ،

ته نیا یه ک جار ون کردن

لییان پرگار نابین.

نه بوونیان هیتنده دوپات ده بیته وه.

ئەبنه هه بوونی ژیا نی شه و پۆژمان

به رده وام وه بیر دین

ئەمه یه ون کردن؟

ئەمه یه پرگار بوون؟

کی ئەتوانی خۆی له سیبهری ون بووان

نه جات بدات؟

ههسته کائمان

له ئیمه زووتر پیر ئه بن

به سه ره ئه چن

به جیمان دپلن

ون ئه بن.

دینه وه بیرمان

دینه وه بیرمان.

ئه مه یه ئه شکه نجی ژبان،

به رده وام وه بیر هینانه وه

پائه وه سستی و ئاور ده بیته وه

هه زاران ئافره ت به جی ماون.

ئه وه نده بیربان له وینی کردۆته وه

ئه مپۆ ناتوانن بژین!

ژنه کان ماندوون.

ماندوون ئه م هه موو ئافره تانه .

پا بردوویان بووه ته مووزه خانه یه ک

هه موو شت تیایدا پاره ستاوه پاره ستاو .

ته نانه ت ئه گهر تو هاورپ شه وان بیت .

دۆستانی پیتشوویان وه ک هه ساریک،

سه رده می پا بردوویان زیندوو ئه که یه وه

توش ئه بیته پا بردوو .

زه مه ن ئه پروات زۆر شت گوشار دین

چاوه روانی درپژ خاوینی ژن...

نه ئاوه دان نایبته وه و ده ریا ز ئه بن

زه مه ن، عه شق، هه موو شتی .

جیایی و دا بران زه مه ن تالتر ئه کات .

تالتر .

پېرست

5	پيشهكى
7	ئەحمەد عارف
15	ئورھان وەلى
27	فازل حوسنى داغلارجا
39	ئەحمەد تەللى
51	ئاتيلا ئىلھان
61	يوسف خەيال ئوغلۇ
73	ئەنيس باتور
87	يىلماز ئەردۇغان
93	مورادخان مۆنگان

